

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

СТАВИЦЬКА ІЛОНА В'ЯЧЕСЛАВІВНА

Допускається до захисту:
к.філол.н., доцент,
в.о завідувача кафедри
англійської філології
Майя ЮРКОВСЬКА

« ____ » _____ 2024 р.

АНГЛОМОВНІ ГІПОНІМИ У СТРУКТУРНО-
СЕМАНТИЧНОМУ АСПЕКТІ

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша –
англійська»

Освітня програма «Англійська та друга іноземна мови та літератури
(переклад включно)»

Магістерська робота

Науковий керівник:
Юрковська Майя
Миколаївна, канд. філол.
наук, доцент кафедри
англійської філології

Оцінка: ____ / ____ / ____

(бали/за шкалою ЕКТС/за національною шкалою)

Голова ЕК

(підпис)

Вінниця 2024

АНОТАЦІЯ

Ставицька І. В. Англомовні гіпоніми у структурно-семантичному аспекті. Спеціальність 035 «Філологія». Спеціалізація 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша англійська. Освітня програма «Англійська та друга іноземні мови (переклад включно)». Донецький та національний університет імені Василя Стуса, 2024. 89 с.

Магістерська робота присвячена дослідженню гіпонімів в англомовній лінгвокультурі, а саме їх семантичним та структурним особливостям, та принципам номінації сучасного гіпонімікону англійської мови.

Матеріал дослідження містить англомовні іменопозначення, обрані методом суцільної вибірки з реєстрових списків власних назв, а саме з аналітичного сайту з офіційними матеріалами British Horseracing Authority, та рейтингів дотичних до кінного спорту. Обсяг вибірки становить 400 лексичних одиниць.

Багатшарове різноманіття слів, які вказують на конкретних представників коней (гіпоніми), вражає своєю обширністю і віддзеркалює широкий спектр культурного та мовного сприйняття цих тварин. Це включає фізичні характеристики, такі як окрас, розмір, форма тіла, тип шерсті тощо; вираження характеру та темпераменту через їхні імена; зазначення походження та родоводу, що часто вказує на історію коней в рамках розведення; передачу емоційного забарвлення в іменах, а також звернення до художніх та історичних аспектів, які можуть створювати зв'язки з культурою та історією через використання конкретних гіпонімів. Дослідження структурної класифікації гіпонімів свідчить про різноманітність та оригінальність у виборі імен для коней з боку їхніх власників. Перевага використання словосполучень та композитних назв свідчить про бажання власників висловлювати різні аспекти та особливості своїх коней за допомогою складних та багатовимірних назв. Зазначення популярності простих гіпонімів, а також застосування експресивних та звучних кличок імовірно вказує на важливість емоційності та індивідуального стилю у процесі найменування коней. Існування гіпонімів без проміжків між словами та

застосування простих афіксальних та суфіксальних структур може вказувати на те, що деякі власники обирають творчий та неповторний підхід, ухиляючись від стандартних конвенцій.

Узагальнюючи вищевказане, можна визначити гіпоніми як особливу групу назв тварин, а вивчення їхньої номінації розкриває глибокі зв'язки між мовним простором та коневодчою культурою. Процес давання імен коням відображає динаміку та різноманіття сучасного мовленнєвого середовища, де власники обирають творчий та індивідуальний підхід для надання імен своїм тваринам. Розгляд гіпонімів як об'єкта дослідження надає унікальну можливість вивчати взаємодію між мовою та культурою в контексті спільноти, пов'язаної із конями. Процес номінації стає способом вираження індивідуальності та взаємодії людини з твариною, а глибокий аналіз гіпонімів розкриває культурні та емоційні аспекти ставлення до коней у різних контекстах їх використання.

Ключові слова: гіпонім, лінгвокультура, номінація, семантика, структурні особливості, мотиваційний аналіз.

SUMMARY

Stavytska I. V. English Hyponyms in the Structural and Semantic Aspect.

Speciality 035 "Philology". Specialisation 035.041 Germanic languages and literatures (translation included), first English. Educational programme "English and second foreign languages (translation inclusive)". Vasyl' Stus Donetsk and National University, 2024. 89 c.

The Master's thesis is devoted to the study of hyponyms in the English language linguistic culture, namely their semantic and structural features, and the principles of nomination of the modern English hyponymicon.

The material of the study includes English nouns selected by the method of continuous sampling from the register lists of proper names, namely from the analytical website with official materials of the British Horseracing Authority, and ratings related to equestrian sport. The sample size is 400 lexical items.

The diversity of words referring to specific representatives of horses (hyponyms) is striking in its breadth and reflects the wide range of cultural and linguistic perceptions of these animals. This includes physical characteristics such as colour, size, body shape, coat type, etc.; expressions of character and temperament through their names; indications of origin and pedigree, which often points to the history of the horse within the breeding; conveying emotional colouring in names; and referring to artistic and historical aspects that can create links to culture and history through the use of specific hyponyms.

The study of the structural classification of hyponyms shows the diversity and originality in the choice of names for horses by their owners. The preference for the use of phrases and composite names indicates the desire of owners to express various aspects and characteristics of their horses with the help of complex and multidimensional names. The popularity of simple hyponyms, as well as the use of expressive and sonorous nicknames, probably indicates the importance of emotionality and individual style in the process of naming horses. The existence of hyponyms without spaces between words and the use of simple affix and suffix structures may

indicate that some owners choose a creative and unique approach, deviating from standard conventions.

Summing up the above, we can define hyponyms as a special group of animal names, and the study of their nomination reveals deep connections between the linguistic space and horse culture. The process of naming horses reflects the dynamics and diversity of the modern linguistic environment, where owners choose a creative and individual approach to naming their animals. The consideration of hyponyms as an object of study provides a unique opportunity to examine the interaction between language and culture in the context of the horse-related community. The process of nomination becomes a way of expressing individuality and human-animal interaction, and an in-depth analysis of hyponyms reveals cultural and emotional aspects of attitudes towards horses in different contexts of their use.

Keywords: hyponym, linguistic culture, nomination, semantics, structural features, motivational analysis.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГІПОНІМІВ.....	10
1.1 Місце гіпонімів у сучасній лінгвістиці.....	10
1.2 Принципи та способи класифікації гіпонімів.....	14
Висновки до Розділу 1.....	25
РОЗДІЛ 2 ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ГІПОНІМІВ	28
2.1 Класифікація гіпонімів за Н. А. Алексєєвою.....	28
2.2 Лексико-семантичне розмаїття гіпонімів.....	35
Висновки до Розділу 2.....	45
РОЗДІЛ 3 ЕКСТРАЛІНГВІСТИЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ФАКТОРИ НОМІНАЦІЇ ГІПОНІМІВ.....	48
3.1 Принципи номінації гіпонімікону англійської мови.....	48
3.2 Структурна класифікація офіційних гіпонімів.....	61
Висновки до розділу 3.....	69
ВИСНОВКИ.....	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	81

ВСТУП

Сучасний світ охоплений мережею мовленнєвих явищ, які відображають глибокі культурні, соціальні та психологічні аспекти взаємодії людини з оточуючим її середовищем. Однією з найцікавіших галузей ономастики, яка вивчає найменування, що вказують на особливості коней, є гіпоніміка. Ця область дослідження дозволяє розкрити глибину сприйняття та культурної взаємодії між людиною і цим благородним тваринним видом.

Коні, як тварини, вкорінені в історію англomовних націй, стали не лише предметом щоденного використання, а й символом важливих культурних та історичних подій. Гіпоніми в англomовній англо-культурі відіграють роль не тільки мовленнєвих одиниць, але й культурних ідентифікаторів, що відображають відносини людей до коней в різних соціокультурних контекстах.

Гіпоніміка, як розділ ономастики, становить унікальну галузь досліджень, що висвітлює особливості та нюанси найменувань, пов'язаних із світом коней. У сучасному суспільстві взаємодія людини з тваринами, зокрема конями, визначається не лише практичними, але і символічними, культурними та емоційними аспектами.

З урахуванням феномену "номінативного пожвавлення", який тільки починає набирати оберти, при якому кількість власних назв нестримно зростає, витісняючи загальні найменування і утворюючи власний лінгвістичний контекст, фахівці з ономастики ставлять перед собою завдання систематизації та класифікації різноманітних шарів пропріальної лексики з метою визначення їхнього місця у динамічній системі власних назв. Наслідком цього процесу є збільшена увага до спеціалізованих ономастичних досліджень, але деякі категорії онімів лише починають привертати увагу вчених. Таким чином, розряд гіпонімів, хоча поверхнево представлений в ономастиці, виявляється суттєвим та масивним об'єктом дослідження.

Ця галузь вивчення мовних одиниць пропонує глибокий аналіз використання конкретних найменувань для відображення характеристик, властивостей та функцій коней у суспільстві. Важливість гіпоніміки полягає в

тому, що вона дозволяє відслідковувати та розуміти культурні, історичні та соціальні контексти, пов'язані із світом коней, через призму мовленнєвих виявлень.

Спрямованість на вивчення гіпонімів дозволяє глибше зрозуміти способи, якими людина сприймає, класифікує та взаємодіє з цими тваринами. Оскільки кожне гіпонімічне слово несе в собі не лише лінгвістичне, але і культурне навантаження, вивчення цієї галузі розкриває багатогранність сприйняття та використання мовних одиниць в повсякденному та професійному житті.

Гіпоніміка є важливою частиною вивчення мови та культури, яка допомагає розкрити глибокі реалії взаємодії між людиною та конем, а також виявити вплив цього взаємодії на мовленнєвий простір та колективну свідомість.

Зазначена взаємодія відображається в багатьох аспектах, від практичних аспектів використання коней в сільському господарстві чи спорті до символічних та емоційних реакцій у мовленні. Гіпоніми виступають не лише як засоби ідентифікації коней, але й як відображення культурних, естетичних та емоційних відносин людей до цих благородних тварин.

Вивчення гіпонімів в контексті їх сфери вживання дає можливість визначити, як мовні одиниці відтіняють різні аспекти взаємодії із конями. Це стає ключем до розуміння культурного значення, яке призначається коням у сучасному суспільстві. Такий підхід сприяє не лише лінгвістичному аналізу, але і розкриттю соціокультурних та психологічних аспектів, що впливають на формування гіпонімів. Одним з ключових висновків може стати те, що гіпоніми взаємодіють не тільки зі структурою мовлення, але і з образами, стереотипами та цінностями, що існують у суспільстві. Це підкреслює важливість глибокого аналізу мовленнєвих явищ для розуміння культурних реалій та еволюції відносин людини із світом тварин.

Отже, вивчення гіпоніміки у сфері вживання відкриває нові перспективи для розуміння взаємодії мови та культури, розкриває унікальний спосіб вираження сприйняття та важливість коней у колективній свідомості.

Гіпоніми мають свою власну лексичну будову, яка може включати в себе

морфеми, віддзеркалюючи характеристики коней та їхні функції в різних сферах. Семантично гіпоніми розподіляються за видами коней, їхньою функціональністю та іншими критеріями, визначаючи їхню точність у передачі значень.

Даний клас зоонімів впливає на мовленнєву систему та культурні концепції. Їхнє використання в мовленні відображає взаємодію суспільства з конями, віддзеркалюючи культурні та історичні аспекти. Крім того, гіпоніми можуть стати важливим елементом фольклору та міфології, що збагатить мовленнєвий ландшафт.

Гіпоніми, як частина лінгвістичної та культурної спадщини, становлять важливий об'єкт дослідження в лінгвістиці. Вивчення їхньої будови, семантики та впливу на мовленнєву систему має розкрити глибокі зв'язки між мовою та культурою, допомагаючи зрозуміти роль гіпонімів у формуванні мовленнєвої реальності.

У минулому столітті вивчення назв коней, відомих як гіпоніми, було на периферії досліджень зооніміки порівняно з іншими категоріями власних назв. Однак на сьогодні можна впевнено стверджувати, що гіпоніми становлять значну більшість в англійському зооніміконі, що підтверджується щорічними близько 80 000 запитів на нові імена. В США це популярне коннозаводництво призвело до створення регулюючих організацій міжнародного рівня, таких як Міжнародна федерація кінного спорту, Всесвітня федерація спортивних студбуків, Жокейський клуб (США), Жокейський клуб (Великобританія), Британська рада скакового спорту та інші, які уніфікують правила та супроводжують процес номінації. Таким чином, кодифікація офіційних форм найменувань, характерна для антропонімів, топонімів, космонімів та інших видів власних назв, стає важливою для гіпонімів, що підкреслює їх значущість і необхідність вивчення. Також важливою є група неофіційних імен, які використовуються у повсякденному житті, створюючи народну (реальну) гіпонімію, і що існують як адміністративно й законодавчо нерегульовані одиниці. Вивчення цього лексичного рівня вимагає чіткої систематизації за

такими критеріями як: походження, базові характеристики і специфіка функціонування гіпонімів у так званому "онімному просторі", що обумовлює актуальність дослідження.

Метою роботи є дослідження гіпонімів в англomовній лінгвокультурі.

Відповідно до мети роботи необхідно вирішити наступні **завдання**:

- розглянути місце гіпонімів у сучасній лінгвістиці;
- проаналізувати гіпоніми в лінгвокультурному аспекті;
- дослідити, проаналізувати та описати існуючі класифікації гіпонімів;
- дослідити лексико-семантичне розмаїття гіпонімів;
- виконати опис та класифікацію емпіричного матеріалу.

Об'єктом дослідження є сучасні англomовні гіпоніми.

Предметом дослідження є семантичні та структурні особливості гіпонімів.

Мета та завдання, окреслені в роботі, а також специфіка об'єкта дослідження зумовили використання таких **методів та прийомів** лінгвістичного аналізу: описовий та структурний методи, а також метод мотиваційного аналізу, що використовується для розуміння мотиваційних аспектів у вивченні мови і мовленнєвої поведінки.

Матеріалом дослідження слугують 400 лексем, отримані методом суцільної вибірки з реєстрових списків власних назв, а саме з аналітичного сайту з офіційними матеріалами British Horseracing Authority, та рейтингів дотичних до кінного спорту.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та результати дослідження викладено в доповіді на Міжвузівській науковій студентській конференції «Зіставне вивчення германських, романських і слов'янських мов і літератур» (ДонНУ, Вінниця, 2023р.).

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, трьох розділів основної частини, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГІПОНІМІВ

1.1 Місце гіпонімів у сучасній лінгвістиці

Гіпоніми – власні назви коней – представлені достатньо різновекторними та неузгодженими між собою іменословами, що досить нещодавно почали досліджуватися вітчизняними і зарубіжними лінгвістами. Як особливий розряд зоонімії, вони тісно пов'язані з культурою людей на різних етапах її формування, а також з особливостями соціокультурних цінностей та норм, що обумовлюють взаємодію людини і коня, історія спільного існування яких сягає своїм корінням глибини віків. Відзначимо, що бурний технологічний розвиток привів до зменшення ролі коня в житті людини – машини й трактори замінили коней за плугом, в упряжці, на полі битви. Утім, на сучасному етапі просліджується стрімка диверсифікація способів використання коней у повсякденному житті. Особливо активно їх використовують у спорті, лікувальній терапії, туризмі, розведенні на продаж та як домашніх улюбленців.

Гіпоніми, або власні назви коней, представляють собою цікавий об'єкт вивчення у сучасній лінгвістиці. Сприйняття та використання гіпонімів у мовленні свідчать не лише про лінгвістичні аспекти, а й відображають культурні, соціальні, історичні та практичні аспекти суспільства. Ось деякі аспекти, які визначають місце гіпонімів у сучасній лінгвістиці:

- 1) Лексикологічний аспект: вивчення гіпонімів у лексикологічному плані розглядає структуру, походження та формування цих слів. Важливо розуміти, які елементи мови використовуються для створення імен коней, а також як це впливає на їхню інтерпретацію та сприйняття.
- 2) Семантичний аспект: вивчення гіпонімів у семантичному вимірі виявляє значення та концептуальні аспекти, пов'язані з цими іменами. Це допомагає виявити, як конкретні гіпоніми відображають характеристики та властивості коней, а також які асоціації вони викликають у мовців.

- 3) Соціокультурний аспект: гіпоніми є не лише лінгвістичним явищем, але і важливою частиною соціокультурної реальності. Вони відображають традиції, цінності та ставлення до коней у конкретному суспільстві. Дослідження гіпонімів у цьому контексті розкриває відношення людей до тварин та їхню культурну важливість.
- 4) Мовленнєва практика: використання гіпонімів у різних сферах мовленнєвої практики, таких як література, фахова мова, медіа, визначає їхню функціональність та адаптабельність у різних контекстах.
- 5) Технологічний аспект: у контексті сучасних технологій відзначається використання гіпонімів у віртуальних середовищах, в інтернеті, а також їх роль у базах даних порід та родоводів коней.
- 6) Мовна варіативність: гіпоніми можуть відзначатися варіативністю в мовній практиці різних регіонів або соціальних груп. Аналіз такої варіативності дозволяє виявити особливості вживання та інтерпретації цих імен у різних спільнотах.

Узагальнюючи, гіпоніми в сучасній лінгвістиці вивчаються як складний лінгвокультурний об'єкт, що відображає в собі різноманітні аспекти.

Під час використання терміну "гіпонім" для посилання на ім'я коня виникає питання розбіжності в його написанні в українській мові. Цей термін походить від грецького слова ἵππος – "híppos" і, згідно з його етимологією, мав би бути написаний із подвоєнням "п" (у відмінності від англійського "hipponum", де подвоєння передбачено). Згідно з правилами українського правопису, літери, що позначають приголосні звуки в іншомовних словах, не подвоюються. Сучасний "Словник української ономастичної термінології" визначає написання терміна без подвоєння "п". Однак деякі дослідники, такі як М. М. Торчинський [70–72], використовують подвоєне написання, щоб уникнути плутанини з іншим терміном "гіпонім" у мовознавстві. У своєму дослідженні ми пропонуємо використовувати термін "гіпонім" без подвоєння, враховуючи норми українського правопису. Це відповідає загальноприйнятій формі побудови

термінозначень. З огляду на відсутність усталеного терміну для опису імен коней в ономастиці, ми приймаємо термін "гіпонімія" або "гіпонімікон", запропонований Н. В. Подольською [47, с. 40–53], для позначення сукупності різноманітних імен коней.

Як відзначає О. О. Селіванова, «важливою складовою кінного світу є власний словник власних імен, що тлумачиться як сукупність усіх унікальних назв коней, завжди використовуваних у індивідуальному порядку. В сучасній ономастиці відсутнє стале термінозначення для опису конської лексики, тому, використовуючи морфему -ія, зазвичай застосовану для творення термінів в ономастиці, введено термін "гіпонімія" (також "гіпонімікон") для охоплення різноманітних імен коней (не слід плутати з загальнолінгвістичним терміном "гіпонімія", який вказує на родо-видову ієрархію понять у мовній системі...» [55].

Перший погляд на місце гіпонімів у лінгвістиці розпочинається з їхньої етимології та історії. Вивчення коренів та формування гіпонімів дозволяє розкрити їх значення, а також відстежити еволюцію цих імен у часі.

Термін "гіпонімія" (англ. *hipponymy*) є новинкою для вітчизняної ономастики, хоча за останній десятиліток він вже закріпився в міжнародній ономастичній лексиці, з'явився у науковому обігу в окремих ономастичних дослідженнях та широко використовується європейськими вченими [89–92]. Це пов'язується із широкою популярністю кінного спорту саме в англословному світі, що обумовлює необхідність дослідження імен коней як окремої автономної одиниці всередині загального словника власних імен, а, отже, необхідність вдосконалення термінологічного апарату [1, с. 129–134].

У науковому контексті можна стверджувати, що у англійській мові гіпоніми становлять домінуючу частину зоонімів. Це пояснюється широким поширенням конярства в Великобританії та США, а також динамікою самого процесу номінації. Підтримкою цьому служить спільне вивчення гіпонімів обох країн, що відзначається також поглядом відомого американського політолога С.

Гантінгтона [94], який розглядає американців та британців як один народ з точки зору раси, національності, культури і мови. Окрім етнічної близькості обох англомовних народів, це спільне дослідження гіпонімів визначається також уніфікованістю правил і традицій, пов'язаних із процесом номінації, які практично не змінюються на визначених територіях.

Повертаючись до характеристики гіпонімікону, зазначимо, що цілком підтримуємо твердження Н. А. Алексевої [3, с. 5–18] про наступний фактор кількісного переважання гіпонімів у англомовному зооніміконі обов'язкову наявність двох імен у кожного породистого чистокровного коня. Так, офіційну назву (show name) заносять у ветеринарний паспорт тварини та використовують для її ідентифікації під час змагань, проте неофіційні імена (barn / stable names) активно вживають у домашньому житті й побуті. Такі імена більш придатні для щоденного вживання і часто ніяк не корелюють з офіційною назвою. Наявністю лише одного імені характеризується категорія так званих «barn horses», тобто коней хобі-класу, а також коней, що використовують у сільському господарстві.

Звертаємо увагу, що процес іменування коня може породити тисячі нових слів, оскільки офіційні правила іменування виключають можливість вибору існуючого імені для нової номінації, якщо спортивна кар'єра закінчилася або минуло менше п'яти років з моменту використання коня в спорті або розведенні. Тому у вживанні окреме спеціально створене ім'я ніколи не стає стандартним чи «загальноновживаним», як у випадку з людиною чи домашнім конем, які не виступають на змаганнях і не мають ветеринарного паспорта. З іншого боку, неофіційні імена часто повторюються, оскільки вони створені для природного використання в мові як альтернатива складним, рідкісним і нестандартним офіційним гіпонімам. Навіть при тому, що гіпоніми обмежуються номінацією коней і винятково коней, цей один об'єкт створює надзвичайно складний спектр категорій імен, пов'язаних з історією культури, особливостями психології людей, традиціями іменування, а також сферою використання цих назв. У офіційних гіпонімічних системах важливу роль відіграє спадкоємність, афіліація до конкретного кінного заводу чи клубу, тоді

як неофіційні власні назви адаптуються до мовного оточення та потреб вживання. Система віртуальних імен представлена комбінацією характеристик, які можуть враховувати як офіційні, так і неофіційні власні назви. Загалом, вищезазначені особливості вносять впорядкування в систему гіпонімів та визначають їхні унікальні риси.

1.2 Принципи та способи класифікації гіпонімів

Визначення Н. В. Подольської, яке можна вважати класичним та загально розповсюдженим, стверджує, що зоонім (від грец. ζῷον – «тварина») – це самостійна назва для "тварини, зокрема домашньої, яка тримається в зоологічному саду, бере участь в цирку, перебуває під охороною, є об'єктом дослідження або живе в дикості" [47, с. 40]. Українські ономасти, такі як О. Л. Кирилюк [40], Н. Г. Рядченко [54], М. І. Сюсько [63–68], П. П. Чучка [76], Я. М. Шебештян [78–80], вивчали семантичні та морфологічні характеристики зоонімів. Незважаючи на це, ономастика постійно розвивається і доповнює наші знання про різні найменування. Таким чином, спеціальні дослідження зоонімічного спектру поступово активізуються.

У своїй найвідомішій праці "Словник української ономастичної термінології" вітчизняний лінгвіст Д. Г. Бучко [17] впроваджує нові термінозначення у зооніміці. Наприклад, вводяться терміни кіноніми (від грецького κῖνος – «собака» – для позначення кличок собак, таких як Дік, Мухтар, Шарик), гіпоніми (від грецького ἵπλος – «кінь» – для позначення кличок коней, таких як Булат, Ягода, Шайтан) [17, с. 51], бізонтоніми – для кличок бізонів, орнітоніми – для кличок птахів, інсектоніми – для імен комах та інших [17, с. 59]. Хоча автор визнає недостатність теоретичних знань у зооніміці і недоліки цих термінів, видно, що термін "гіпонім" не лише закріпився в ономастичній номенклатурі, а й використовується лінгвістами в дослідженнях. Це свідчить про важливість введення цього терміну, оскільки у наукових роботах часто зустрічається термін "кличка", який вважається недостатнім для наукового вжитку. Таким чином, погоджуємося з Я. М. Шебештяном щодо необхідності

заміни слова "кличка" на термін "зоонім", не лише в художньому вжитку, як пропонує дослідник, а й у науковому та позанауковому контексті [79, с. 4–5]. Наприклад, аналогічно до терміну "гіпонім" для позначення кличок коней, прийнятним є термін "гіпонім" для власних назв коней. Це підкреслює важливість систематизації та уточнення термінології в ономастиці, а саме у галузі зооніміки. Введення нових термінів, таких як кіноніми, гіпоніми, бізонтоніми та інші, сприяє точнішому і науковому позначенню та вивченню аспектів, пов'язаних із найменуванням тварин.

Дослідниця Н. А. Алексєєва [4, с. 249] зазначає, що «хоча теоретичні знання в цій області можуть бути неповними, впровадження нових термінів вже має свої позитивні наслідки. Зокрема, термін "гіпонім" визначився як стійкий та активно використовуваний в лінгвістичних дослідженнях, запобігаючи використанню неадекватних та побутових термінів, таких як "кличка". Це свідчить про те, що оновлення термінології у галузі ономастики є актуальним завданням, що допомагає уникати невірних розуміння та непорозумінь у науковому співтоваристві. Такий підхід сприяє вдосконаленню та розвитку лінгвістичних досліджень, а також встановленню загальноприйнятих стандартів у вивченні ономастики та зооніміки...».

Гіпоніми в лінгвокультурному аспекті з точки зору символіки та міфології виявляють багатогранні зв'язки, які визначаються культурними, релігійними, та міфологічними переконаннями. Власні назви коней часто стають не просто способом їх ідентифікації, але й важливим елементом культурного коду та символіки. Нижче розглянемо деякі аспекти гіпонімів у лінгвокультурному контексті, спрямовані на символіку та міфологію.

- 1) Символіка краси та грації: багато гіпонімів відображаються через призму символіки краси та грації. Коні завжди асоціювалися з естетикою, і їхні імена можуть відзначати не лише фізичні характеристики, але й виражати ідею краси та елегантності.
- 2) Міфологічні імена: деякі гіпоніми мають корені в міфології. Наприклад, імена, які походять від імен богів чи героїв, можуть висвітлювати

особливості коней, сприйняті через призму міфологічних асоціацій.

- 3) Символіка силових та швидкісних якостей: багато імен коней відображають їхні фізичні характеристики, такі як сила чи швидкість. Це може бути пов'язано з історією використання коней в військових або спортивних завданнях.
- 4) Символіка удачі та долі: деякі гіпоніми можуть бути пов'язані з удачею або долею. Такі імена можуть вказувати на особливий статус чи важливість коня в житті власника.
- 5) Антропоморфізація та ідентифікація: гіпоніми можуть антропоморфізувати коней, надаючи їм імена, що асоціюються із людськими якостями або особливостями. Це сприяє глибшій ідентифікації та взаємодії між власником і конем.
- 6) Культурні традиції та релігійні вірування: у деяких випадках, гіпоніми можуть відображати культурні традиції або релігійні вірування. Такі імена можуть мати глибокий сакральний зміст, пов'язаний із святковими або обрядовими практиками.

Гіпоніми в лінгвокультурному аспекті несуть в собі багатозарядний смисловий заряд, що враховує як фізичні якості коней, так і їхню символічну роль у культурі та міфології. Це робить їх важливим об'єктом вивчення для лінгвістів, антропологів та культурологів.

Не можемо не зазначити, що історія гіпонімів тісно пов'язана з розвитком конного господарства та культури спілкування з конями. Спочатку, імена коней використовувалися в першу чергу для ідентифікації коней у повсякденному використанні та робочих умовах. З часом, із зростанням популярності конного спорту та розведення коней як хобі, гіпоніми стали набувати більш складених форм і структур.

У середньовіччі та ренесансі імена коней часто були пов'язані з легендами, міфами або важливими історичними подіями. Такі імена відображали певні риси та якості кіней, а також їхню важливість у власника чи господаря.

З XVI століття імена коней стали важливою частиною родоводу та реєстрації порід. З'явилася система, яка визначала правила для надання імен коням, що призначалися для участі в змаганнях або розведенні. Це призвело до формалізації гіпонімів та визначення деяких обмежень на їхнє використання.

У XX столітті, з розвитком галузі конного спорту та глобалізацією конних заходів, гіпоніми стали більш уніфікованими та підпорядкованими обов'язковим правилам реєстрації. Також, з появою Інтернету та віртуальних конюшень, з'явилася можливість створювати унікальні гіпоніми, що відзначило новий етап у їхній історії. Загалом, етимологія та історія гіпонімів відображає важливі зміни в сприйнятті коней у суспільстві та визначає їхню роль у мовленнєвому просторі.

На початку XXI ст. розряд гіпонімів описують та вивчають як важливу складову класу зоонімів Н. Г. Рядченко [54], О. О. Селіванова [55], М. М. Торчинський [70–72].

У культурологічному контексті, відзначено, що термін "гіпонім" з'явився в європейській ономастичній лінгвістиці у 2014 році у роботі "We are surrounded by onymies" від визнаного британського лінгвіста Р. Коутса [93]. У цьому творі дослідник аналізує високорозвинені класи онімів, такі як антропоніми, топоніми тощо, виокремлюючи гіпоніми, пов'язані з іменами коней. У світі, де велике значення приділяється культивуванню, розведенню та утриманню коней, особливо в англomовному просторі, це пояснюється існуванням обширних суспільно-пізнавальних досліджень, які фокусуються на вивченні пропріативів, асоційованих з цими тваринами.

Важливо відзначити внесок Terri A. Wear [95] в галузь суспільно-пізнавальних досліджень, зокрема його працю "Horse's Name Was...: A Dictionary of Famous Horses from History, Literature, Mythology, Television and Movies". У цьому словнику відображено описи коней, які відіграли важливу роль в історії, культурі та повсякденному житті, і їхні імена завжди супроводжуються поясненням їхнього походження. Окрім офіційних реєстрів коней, автор розглядає також аматорські, не лінгвістичні способи найменування, на які неодмінно звертає увагу будь-який фахівець-ономаст.

Надзвичайно цікавий є також внесок Bruni I. [89], яка опублікувала перший неофіційний словник імен коней під назвою "How Does a Racehorse Get Its Name". У цьому творі авторка пропонує методи вибору гіпоніму в залежності від типологічних характеристик коня, що додає цінний внесок у розумінні процесів номінації коней в сучасному суспільстві.

В своїй компіляції «We are surrounded by onymies» британський лінгвіст Р. Котс [93] також використовує термін "гіпонім" для систематизації імен коней. У своїй класифікації він виділяє різні типи імен, враховуючи лінгвістичні засоби, які використовуються для їх створення. Серед них прості прикметникові (наприклад, Jewelled, Patriotic), складні прикметникові (Chilledtothebone, Oh So Spicy), гіпоніми-вигуки (Diddums, Hip Hip Hooray), складні іменникові (Classy Strike), імперативні (Act Your Shoe Size, Reset to Fit), прості дієсловні (Accumulate), складні дієсловні (Ain't Talkin'), а також ті, що утворюються за допомогою цілих речень (наприклад, My Body is a Cage, Humor Me Rene) [13].

Разом з тим автор наголошує, що «абсолютно будь-який лінгвістичний матеріал може слугувати іменем коня», що, у свою чергу, корелює із думкою Н.А. Алексєєвої [4] про чисельність елементів гіпонімікону та їх суттєвий внесок у збагачення пропріальної лексики, з чим ми цілком погоджуємося.

У значущому внеску до сучасної ономастики слід відзначити монографію М. М. Торчинського "Структура онімного простору української мови" [70]. У цій роботі автор висококваліфіковано проаналізував досягнення вітчизняних і слов'янських дослідників і, в рамках загальної класифікації пропріативів, висунув власний погляд на систематизацію гіпонімів. Його класифікаційна схема ґрунтується на денотатно-номінативних особливостях гіпонімів і сприяє чіткій та послідовній структуризації цієї складової онімного простору української мови.

Торчинський поділяє тварин на свійських та диких, призначаючи першим термінопозначення "пеконім", яке охоплює всі гіпоніми. Останні, на його думку, поділяються за семантикою, генетикою і структурою, але автор визнає, що така дистрибуція не є повною та систематизованою. Торчинський також враховує

культурні аспекти, такі як традиція називати тварин за місяцями їх народження або за іменами "батька" і "матері". Однак він ігнорує екстралінгвістичний аспект, такий як правила номінації в спорті, що є суттєвим для гіпоніміки [70].

Дослідник також вносить у вжиток нові терміни, такі як "гіпопоетоніми" (імена коней, засвідчені в художніх творах), "балетогіпоніми" (імена коней як персонажів балетних вистав), і наводить приклади запозичених гіпонімів в українську мову. Він також розглядає гіпоніми, що формуються шляхом штучної номінації, конверсії прикметникових форм, семантичного творення, відприкметникової мотивації та патронімічні гіпоніми, де встановлений зв'язок з особовими назвами [70].

Отже, М. М. Торчинський [70; 72] визначив дві паралельні класифікаційні схеми для гіпонімів: 1) вітоніми → зооніми → пеконіми → гіпоніми; 2) ідеоніми → поетоніми → вітопоетоніми → зоопоетоніми → гіпопоетоніми. Це стало важливим внеском у розвиток сегмента зооніміки та ономастики в цілому, проте, не дивлячись на це, можна зауважити, що автор розглядає гіпоніми як власні назви денотатів двох сфер – об'єктів живої природи та розумової, ідеологічної, художньої сфери людської діяльності.

Його класифікація гіпонімів в рамках усебічної та загальної класифікації онімів, а також аналіз семантичної та формальної структури гіпонімів, не враховує екстралінгвістичний фактор. За всіма зазначеними відмінностями, досягнуті результати Торчинського є перспективними, але вимагають доповнень та розширень, зокрема, врахування екстралінгвістичних аспектів для більш повного порозуміння гіпонімів у контексті ономастики та зооніміки.

Після аналізу вищезгаданих досягнень в галузі ономастики можна зазначити, що на сьогодні відсутня систематизована загальна класифікація гіпонімів. Запропоновані класифікації ономастів мають вибіркового характеру, оскільки вони охоплюють або гіпоніми конкретного виду коней, або фокусуються на певних характеристиках або типах гіпонімів. Такі класифікації можуть акцентувати увагу або на морфологічному аспекті (розрізняючи гіпоніми на прості та складні, вивчаючи похідні форми відповідно до їх основ), або на

семантичному (досліджуючи мотивацію іменних основ в контексті соціальних, культурних та інших факторів).

Додатково слід зауважити, що запропоновані класифікації ономастів часто акцентують або на аспекті морфології, або на семантичних особливостях, використовуючи вибірковий підхід у вивченні гіпонімів. Наприклад, окремі класифікації фокусуються на конкретних породах коней, поділяючи їх за характерними ознаками або враховуючи їх походження. Інші ономасти висвітлюють етнічні аспекти, де імена коней можуть відображати культурні традиції та норми.

Недоліком певних класифікацій може бути їхнє обмеження лише певними аспектами гіпоніміки, виключаючи або ігноруючи інші важливі аспекти, такі як соціальні, історичні чи екстралінгвістичні фактори. Розглядаючи гіпоніми як власні назви денотатів, де вони представлені як частини реальної природи і як частини розумової сфери, можливо враховувати більший спектр аспектів та враховувати взаємодію конкретних тварин із суспільством та культурою.

Отже, хоча наявні деякі важливі внески в гіпоніміку, ономастика все ще вимагає систематизації та розширення для більш повного розуміння і класифікації цього складного сегменту мовознавчого вивчення.

Підсумовуючи і доповнюючи все вищезазначене, хочемо продемонструвати особливості, виокремлені дослідницею Н.А. Алексеевою [13], які визначають виділення гіпонімів в окремий підклас власних назв:

- 1) Кінь – одна з найулюбленіших тварин як британців, так і американців, а традиція конярства є невід’ємною частиною матеріальної та духовної культури країн англосфери;
- 2) Гіпоніми формують значну частину зоонімікону англійської мови, а динамізм процесу номінації підтверджується даними про близько 65 000 заявок на нове ім’я кожного року лише у США;
- 3) Головною опозицією в гіпонімії є опозиція назв офіційних та неофіційних, яка об’єднує денотатну номінативну класифікацію гіпонімів з їх поділом за вжитком у мові та мовленні. До однієї тварини,

як правило, застосовуються декілька імен, що надаються різними соціальними групами: спортивною організацією, тренером, власниками. Варіативність найменувань підтверджується наявністю в англійській мові великої кількості лексичних одиниць на позначення власної назви коня, наприклад: birth name, barn name, stable name, national name, show name, posh name, call name, nickname;

- 4) Особливістю офіційного гіпонімікону є домінантна позиція спортивної сфери у формуванні власних назв коней як регулюючої їх творення; процес 56 номінації контролюють органи міжнародного формату, які уніфікують правила та здійснюють відбір найменувань;
- 5) За своєю природою офіційні гіпоніми є найбільш систематизованим та уніфікованим парадигматичним розрядом зоонімів: жоден інший розряд зоонімів не має подібної врегульованості творення та затвердження найменувань;
- 6) Творення неофіційних найменувань коней має свою специфіку і зумовлюється функціями, які неофіційна назва покликана виконувати в мовленні.

Динаміка активного поповнення лексичної групи офіційних найменувань, спричинена необхідністю уникнення повторюваності імен, протистоїть помірному розширенню групи неофіційних назв, які вже мають стабільний та визнаний репертуар. Усі вищезазначені риси гіпонімів, які є характерними для англійського оточення, відкривають можливості для подальшого глибшого вивчення цих пропріативних одиниць як відокремленого підкласу зоонімів.

Така дихотомія у розвитку офіційних та неофіційних груп найменувань свідчить про важливий аспект еволюції лексичної системи, де зусилля на утворення нових, унікальних імен для офіційного використання вступають у протистояння зі збереженням та розвитком традиційних неофіційних назв. Ця внутрішня динаміка в групах зоонімів дозволяє визначити специфічні особливості їхнього становлення та використання в мовній практиці.

Зазначені риси гіпонімів, що є характерними для англомовного оточення, не тільки сприяють більш глибокому розумінню цих мовних одиниць, але і відкривають нові перспективи для етимологічного, соціокультурного та лінгвістичного аналізу. Подальше вивчення цих гіпонімів може розкрити не лише їхню мовну функціональність, але й відобразити динаміку змін у сприйнятті та найменуванні тваринного світу в контексті англомовного культурного простору.

Вважаємо за необхідне додати, що виділення гіпонімів в окремий клас зоонімів є важливим етапом у лінгвістичному аналізі та систематизації мовних одиниць. Зооніми взагалі включають в себе назви тварин і можуть бути класифіковані за різними ознаками, включаючи групу тварин, спосіб життя, використання людиною та інші аспекти. Гіпоніми є частиною зоонімів і виділяються в окремий клас з урахуванням таких особливостей як:

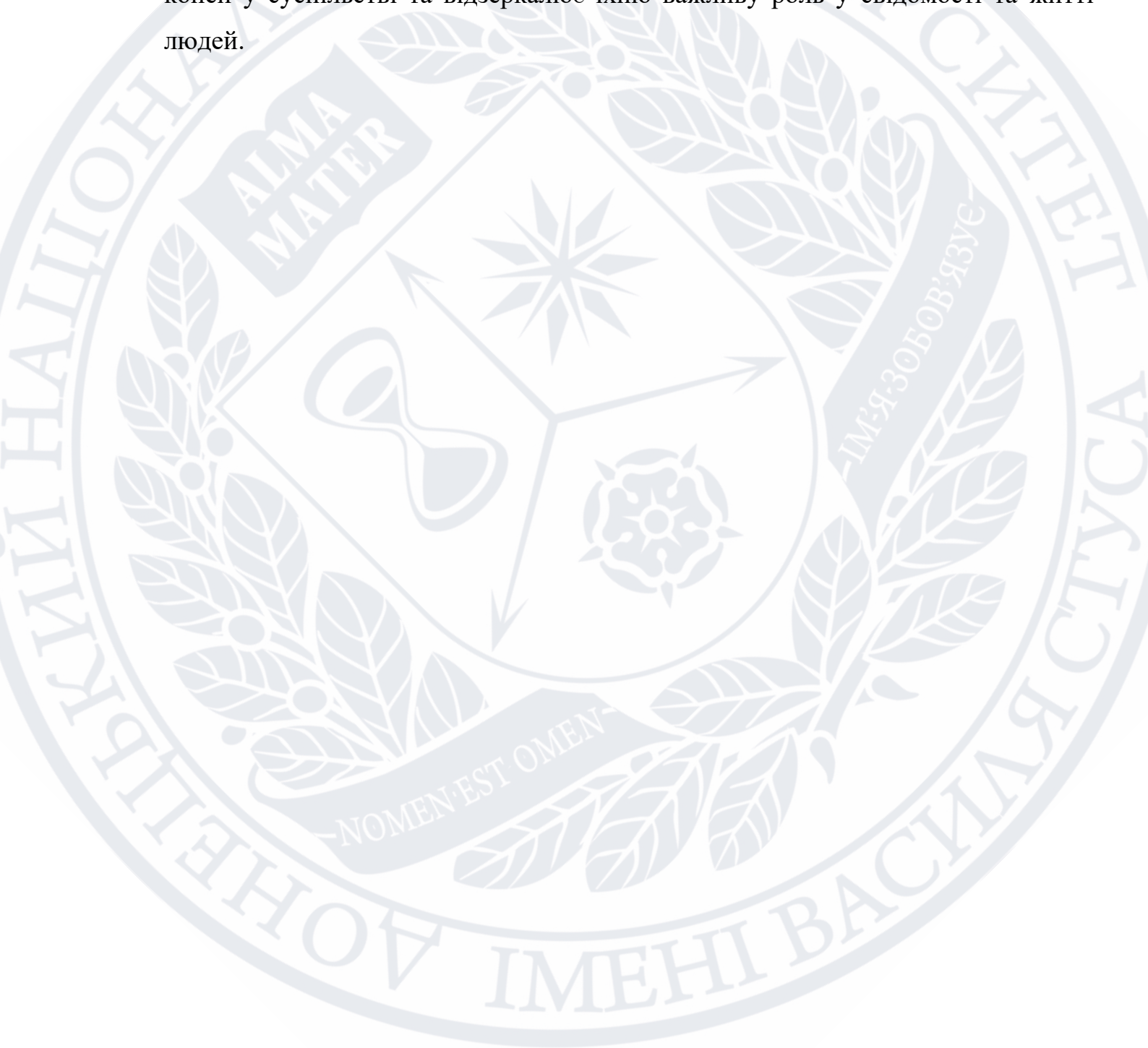
- 1) Об'єкт спостереження: гіпоніми вказують на конкретний вид тварини - коня. Ця чітка ідентифікація об'єкта спостереження дозволяє виділити гіпоніми в окремий клас зоонімів.
- 2) Використання людиною: класифікація за використанням тварин людиною є важливим критерієм. Гіпоніми часто використовуються в різних сферах людської діяльності, таких як спорт, розваги, сільське господарство та інші, що робить їх відокремленими від інших зоонімів.
- 3) Культурне значення: гіпоніми мають велике культурне значення, оскільки коні відіграють важливу роль у різних аспектах життя та традиціях. Це робить гіпоніми унікальними серед інших зоонімів.
- 4) Важливість для суспільства: коні мають велику важливість для суспільства як робочі тварини, транспортні засоби, учасники спортивних заходів та об'єкти догляду. Ця важливість відображається у виділенні гіпонімів в окремий клас.
- 5) Специфічні назви та класифікації: гіпоніми можуть мати специфічні назви та класифікації в залежності від породи, колориту, родоводу тощо. Це робить їх унікальними та виокремленими в межах зоонімів.

- 6) Лексична особливість: лексичні особливості гіпонімів, такі як утворення термінів, що вказують на різні аспекти коней, роблять їх лінгвістично визначеними.
- 7) Широкий спектр використання: гіпоніми можуть використовуватися у різних галузях мовленнєвої практики, включаючи наукові дослідження, художню літературу, термінологію та інше, що визначає їхню важливість та виокремленість.

Так, враховуючи ряд характеристик та особливостей, гіпоніми можуть бути виокремлені як окремий клас зоонімів, що відображає їхню унікальність та важливість у мовленнєвому просторі. Важливо зазначити, що цей вид класифікації тваринних назв відображає не лише лінгвістичні аспекти, але й віддзеркалює культурні, історичні та практичні відносини людини з конями у різних аспектах їх використання. Гіпоніми вирізняються своєрідністю, оскільки коні відіграють різні ролі у житті людей, включаючи сфери спорту, сільського господарства, розваг та інші. Їхнє значення в мовленні та культурі підкреслюється за допомогою унікальних назв, що відображають фізичні характеристики, характер, походження та інші аспекти, які є важливими для людей, які працюють або взаємодіють з конями. Окремий клас гіпонімів відкриває можливості для вивчення та розуміння взаємодії мови та культури, а також віддзеркалює унікальний статус коней у свідомості та житті людей.

Такий підхід до класифікації гіпонімів відображає їхню значущість та різноманітність у мовленнєвому просторі. Гіпоніми, як окремий клас зоонімів, не лише визначають конкретних представників тваринного світу, але й стають важливим елементом культурного коду, що відображає відносини людини з конями у різних сферах життя. Унікальність гіпонімів виявляється не лише в їхній лінгвістичній конструкції, але й у тому, як вони віддзеркалюють різні аспекти взаємодії із конями. Фізичні характеристики, характер, походження та інші особливості коней втілені у гіпонімах, роблячи їх важливим елементом культурної спадщини.

Гіпоніми стають мовними маркерами для виявлення та розуміння різних аспектів використання коней у різних галузях людського життя. Цей клас зоонімів відкриває широкі можливості для вивчення взаємодії мови та культури, а також для аналізу того, як люди сприймають та взаємодіють із своїми чотирилапими партнерами. Такий підхід поглиблює наше розуміння значення коней у суспільстві та відзеркалює їхню важливу роль у свідомості та житті людей.

Висновки до Розділу 1

Малодослідженою новітньою сферою ономастики є сфера кінного світу. Науковці вперше поставили ім'я коня у центр наукового пошуку наприкінці XIX – на початку XX століття. Етимологія та історія гіпонімів є цікавим аспектом дослідження, який розкриває корені та еволюцію власних назв коней у мові. Термін "гіпонім" походить від грецького слова "ἵππος" (híppos), що означає "кінь". Вперше цей термін введено в європейську лінгвістику в 2014 році у збірнику "We are surrounded by onymies" британського лінгвіста Р. Коутса [93].

Гіпоніми, або імена коней, представляють унікальний клас зоонімів, який відзначається великим значенням у лінгвокультурному аспекті та в сучасній лінгвістиці. Враховуючи їхню специфічність та різноманітність, можна зробити кілька висновків: гіпоніми відіграють значущу роль у культурі, відображаючи не тільки фізичні особливості коней, але й культурні, історичні та міфологічні аспекти. Ці імена несуть у собі багатшаровий смисловий заряд та відображають специфіку відносин людини з цими тваринами; гіпоніми становлять особливий клас термінів у мовленні, що відзначається своєрідністю в системі зоонімів. Їхня систематизація та вивчення сприяє розумінню лінгвістичних особливостей та культурного контексту; гіпоніми є прикладом тісного зв'язку між зоологією та культурою. Унікальність гіпонімів полягає в тому, як вони віддзеркалюють різні аспекти використання коней та їхню роль у різних культурних сферах. В сучасній лінгвістиці спостерігається активне використання гіпонімів у різних галузях, таких як наукові дослідження, художня література, термінологія, що свідчить про їхню актуальність та значущість. Гіпоніми виконують важливу роль у мовленні та спілкуванні, що відображається в їхньому широкому вживанні як у професійній, так і у повсякденній мові. Вони стають важливим засобом ідентифікації та спілкування між людьми. Загалом, гіпоніми є цікавим об'єктом вивчення для лінгвістів, культурологів та етнографів, оскільки вони відображають не лише лінгвістичні аспекти, але й глибокі культурні та соціокультурні відносини. Їх широке вживання в професійній та повсякденній

мові підкреслює їхню роль у побудові ідентичності та сприянні ефективному взаєморозумінню серед спільноти.

Гіпоніми є важливим елементом лінгвокультурної спадщини, що відображає взаємодію мови, культури та спільноти. Дослідження цього унікального класу зоонімів допомагає розуміти не лише лінгвістичні аспекти, але й глибші зв'язки між людьми та їхніми "найкращими друзями" – конями. Гіпоніми визначають культурну ідентичність, дозволяючи спільнотам визначати себе через своє ставлення до коней. Вони стають частиною мови, яка формує особливості та цінності культури. Вивчення гіпонімів допомагає розкрити глибокі зв'язки між мовою та спільнотною свідомістю. Вони вражають не лише мовлення, але й сприйняття та розуміння світу через призму взаємодії з конями. Дослідження гіпонімів вказує на мовну динаміку та зміну у культурному контексті. Вони відображають адаптацію та реакцію на сучасні реалії, вносячи нові терміни та визначення.

Гіпоніми віддзеркалюють, як сучасне суспільство сприймає коней. Вони стають важливим чинником в формуванні образу та статусу коней, визначаючи їхню роль у сучасному житті. Вивчення гіпонімів стає ключем до розкриття та розуміння глибоких зв'язків між мовою та колективною свідомістю. Ці терміни не просто впливають на мовлення, а й віддзеркалюють спосіб сприйняття та концептуалізації світу через взаємодію з конями. Дослідження гіпонімів вказує на постійну мовну динаміку та зміну у культурному контексті, свідчачи про еволюцію відносин із цими тваринами.

Гіпоніми є не лише мовними конструкціями, але й свідченням адаптації та реакції суспільства на сучасні реалії. Вони вводять нові терміни та визначення, щоб відобразити зміни у взаємодії людей із конями, а також акумулюють в собі культурні відмінності та тенденції.

Отже, гіпоніми, як імена коней, не лише зберігають лінгвістичну спадщину, але й глибоко впливають на культурний ландшафт та взаємодію спільнот. Дослідження цього унікального класу зоонімів приводить до більш

глибокого розуміння того, як мова формує та відображає культурні цінності та стосунки між людьми та конями в різні епохи.

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ГІПОНІМІВ

2.1 Класифікація гіпонімів за Н. А. Алексєєвою

Гіпоніми можуть відображати особливості тварини, виражати якісь яскраві риси її характеру або просто бути красивими та виразними назвами. Зазвичай вони вибираються відповідно до особливостей коня або за певною специфікою. Погоджуємося з фактом, підміченим Н. А. Алексєєвою, що «гомогенність ономастичного простору обумовлюється обов'язковим діленням на розділи, підрозділи, сектори...» [13, с. 5]. У своїй монографії «Загальна теорія власної назви» А. В. Суперанська посилається на С. Роспонда про необхідність єдиного принципу класифікації та про те, що «класифікація повинна бути вичерпною, щоб охопити увесь матеріал, і глибокою, щоб рубрики загального поділу дробилися далі» [60, с. 152]. На початковому етапі дослідження будь-якого фактичного матеріалу, окрім володіння глибокими теоретичними знаннями, науковець повинен провести загальну класифікацію предмета дослідження, використовуючи загальнонауковий метод таксономії. Хочемо представити класифікацію сформовану Н. А. Алексєєвою [8] у наступному порядку:

- 1) Класифікація гіпонімічних типів за ступенем реальності: встановлення їх розподілу на реальні (узуальні), віртуальні та сакральні;
- 2) Тематична, предметна, або об'єктивна класифікація використання гіпонімів в залежності від позначуваних ними типів коней: племінні спортивні коні (show horse); коні-«домашні улюбленці» (barn horse), вирощені на продаж коні та ті, що залучаються до певного бізнесу, а також особливості іменування коней окремих чистокровних порід;
- 3) Класифікація у зв'язку з дихотомією мова – мовлення, яка тісно пов'язана з тематичною класифікацією і вивчає офіційні та неофіційні гіпоніми;
- 4) Морфологічна та структурна класифікація гіпонімів за їх зв'язком з морфологією певної мови, що ґрунтується на морфологічному аналізі структури гіпонімів, установленні їх мовної приналежності та етимології;

5) Семантична класифікація гіпонімів залежно від їх зв'язку з основами загальних назв певної мови.

Продовжуючи опис гіпонімів у класифікації Н. А. Алексєєвої [8], зазначаємо, такий факт, що враховуючи неоднорідний склад гіпонімів, не можливо не виділити логічні групи досліджуваних суб'єктів номінації з їхніми власними особливостями структурної організації. Багатьма дослідниками пропонується розрізняти гіпоніми за ступенем їх реальності на узуальні (назви реально існуючих коней), віртуальні (іменування коней-героїв літературних творів, кіно та мультфільмів, інших творів мистецтва, комп'ютерних ігор) та сакральні гіпоніми (імена коней з фольклору, міфології).

Найпоширенішим розрядом є узуальні, що включають офіційні та неофіційні гіпоніми, такі як *Hemisphere, Star Amethyst, Reginald, Bella, Snickers*. Офіційна гіпонімія є цілісною та чітко організованою, обумовленою спортивними правилами та обмеженнями номінації, з єдиною, загальноприйнятою концепцією власної назви. У той час як лексика неофіційної гіпонімії характеризується практично необмеженою системою найменувань, строкатістю та невпорядкованістю [4].

Наступним за поширеністю є розряд віртуальних гіпонімів, таких як *Bad Horse, Flicka, The Horse of a Different Color, Little Blackie, Bree Hee Hinny Brinny Hoohy Nah*. Зазначено, що категорія сакральних імен в англійській мові поки що не представлена [4].

Н. А. Алексєєва відзначає у своєму дослідженні, що кількість офіційних узуальних гіпонімів суттєво обмежена та приблизно відома, незважаючи на те, що існують їх різні види, як-от: *birth name, current name, national sport name*. Така варіативність офіційної номінації зумовлена суто екстралінгвальними чинниками і не є суттєвою для дослідження гіпонімікону. Для ономастів важливим є те, що всі офіційні найменування створюють за уніфікованими правилами номінації, встановленими такими магістральними організаціями, як Міжнародна федерація кінного спорту (International Federation for Equestrian Sports), Всесвітня федерація спортивних студбуків (World Breeding Federation for

Sport Horses), Жокейський клуб (The Jockey Club – США), Жокейський клуб (Jockey Club – Великобританія), Британська рада скакового спорту (British Horseracing Authority) та ін [8; 9].

Можна помітити, що майже всі офіційні узуальні гіпоніми формуються за допомогою екстралінгвістичних принципів.

Також важливо зауважити, що запропонована схема дослідження в жодному разі не претендує на універсальність у межах цілого пласту ономастики. Навпаки, автор зазначає, що дана класифікація на її погляд є найбільш придатною саме для аналізу гіпонімів, про що було не можливо не зазначити.

Для порівняння автор пропонує уявити, наприклад [8;9], «застосування найпродуктивнішої в топоніміці історичної (хронологічної) класифікації у вивченні гіпонімів. Так, при класифікації імен коней можливо виходити з їх приналежності до певної території, хронологічних відрізків чи соціальних формацій, однак таке дослідження, на нашу думку, буде або достатньо локальним, або (що ще гірше) псевдонауковим, через неможливість зібрати достатню кількість фактичного матеріалу при порівнянні гіпонімів різних епох. Ця особливість обумовлена також тим фактом, що не дивлячись на наявність кінних заводів та клубів по всьому світу, розведення коней та їх культивування концентрується здебільшого в англосфері, як сукупності англосферних країн, де проводиться більшість змагань. Наявність єдиного міжнародного керуючого органу кінного спорту (Міжнародна федерація кінного спорту) з англійською мовою, як офіційною, регулює процес номінації усіх племінних коней та підводить його під єдиний стандарт, що передбачає загальні риси номінації. Безумовно, допустимими є дослідження гіпонімів окремих історичних зрізів, що тільки допоможе розширити межі ономастики, а також знання про культуру та соціальне життя у даний період, проте, ми не вважаємо за необхідне виділяти історичну класифікацію для дослідження гіпонімів, як окрему, на даному етапі наукових пошуків. Так, історичний аспект аналізу стає другорядним з огляду на

специфіку цього класу онімів, а синхронне їх вивчення виходить на перший план».

Також пропонується зупинитись більш детально на першій класифікації, яка, на думку автора, потребує пояснення та уточнень. На сьогоднішній день, завдяки міждисциплінарному характеру сучасних лінгвістичних студій, активно розвивається молода наука – когнітивна ономастика, яка вивчає функціонування онімів у ментальному лексиконі носіїв мови. Дослідження, що виконуються в руслі цієї науки, показують, що оніми за своєю природою антропоцентричні, тобто описують дійсність через призму її сприйняття людиною, і мають багатий набір засобів для опису і характеристики самої людини [11]. Зазначається, що «родзинкою» таких досліджень є вивчення власних назв не в мові, чи мовленні, а у ментальному лексиконі, який О. Ю. Карпенко називає «мовою мозку» [30–38]. Дослідження онімів методами когнітивної лінгвістики можемо спостерігати у роботах К. Д. Долбіної [24–27], М. Ю. Карпенко [29], І. Д. Фаріон [73].

У своєму дослідженні "Когнітивна ономастика як напрямок пізнання власних назв" О. Ю. Карпенко [33] розглядає мову у ментальному лексиконі як концепти, які зберігаються, функціонують, трансформуються, профілюються та перекодуються в слова, словосполучення та тексти при комунікативній потребі. За допомогою даного твердження можна виокремити та визначити ментальну специфіку зоонімів. За використанням термінозначень когнітивістики, О. Ю. Карпенко впроваджує поняття фреймів, як "екстралінгвальних зв'язків, якими вибудовується групування онімів-концептів залежно від їх денотатів". Кожен фрейм, в свою чергу, поділяється за ступенем реальності на три скрипти: узуальний (реальний), віртуальний та сакральний, як вперше запропоновано О. Ю. Карпенко [33].

Хочемо представити наступну класифікацію дослідниці, що беззаперечно стосується гіпонімів також. Так, категорія узуальних гіпонімів включає назви тварин, що реально існують, чи існували, ті, що живуть з людьми та оточують їх, або ті, про яких люди чули з офіційних джерел інформації. Також туди входять, наприклад, усі іменування з реєстру Жокейського клубу, власні назви з будь-

яких інших реєстрів та документів, а також кінні іменослови та словники власних назв. Тож найвідоміші приклади узуальних гіпонімів, або імен коней, які використовуються в реальному конному спорті та житті, включають такі гіпоніми як: Secretariat – легендарний американський тбілджамський жеребець, визнаний одним із найшвидших коней в історії; Black Beauty – ім'я коня з відомого літературного твору "Чорна красуня" Анни Сьюелл; Seabiscuit – славетний та улюблений американський таракан-гонщик з часів Великої депресії; Man o' War – визнаний одним з найбільш видатних американських жеребців у конному спорті; Red Rum – легендарний британський тбілджамський жеребець, трьохразовий володар "Grand National"; Trigger – ім'я коня, який належав актору Роя Роджерса та став відомим завдяки своїм ролям в кіно; Misty of Chincoteague – героїня дитячого літературного твору про дику поні на острові Чінкотег. Ці приклади відображають різноманітність та славу коней у різних аспектах конного світу.

Віртуальні гіпоніми включають імена коней, які створені для літературних, кінематографічних, мультфільмових або комп'ютерних творів, а також для ігор. Ось деякі приклади віртуальних гіпонімів: Shadowfax – кінь в епічному творі Дж.Р.Р. Толкіна "Володар перснів"; Epona – кінь, який з'являється в різних частинах серії відеоігор "The Legend of Zelda"; Bullseye – ім'я коня-іграшки в анімаційних фільмах студії Pixar "Історія іграшок"; Spirit – кінь з анімаційного фільму "Душа", створеного студією DreamWorks Animation; Rocinante – ім'я коня у романі Мігеля де Сервантеса "Дон Кіхот"; Rainbow Dash – персонаж поні з анімаційного серіалу "Мій маленький поні: Дружба – це чудо"; Agni – віртуальний кінь у світі онлайн-ігор, наприклад, у "World of Warcraft"; Плотва – кінь головного героя у творах "Відьмак" Анджея Сапковського. Ці приклади відображають різноманітність віртуальних гіпонімів, які з'являються в різних медіаформатах та творах мистецтва.

Сакральні гіпоніми включають імена коней, які мають особливе значення або витягуються з фольклору, міфології або релігійних текстів. Ось декілька прикладів сакральних гіпонімів: Pegasus – в креативному світі цей кінь

асоціюється з грецькою міфологією та є символом творчості та елегантності; Sleipnir – в скандинавській міфології це кінь Одіна, який має вісім ніг; Kelpie – за шотландським фольклором, це сакральний водяний кінь; Epona – у кельтській міфології, Epona – богиня коней та захисниця кінників; Santosha – ім'я коня, яке може використовуватися як сакральний термін у контексті йоги або духовного розвитку; Nauagriva – у індійській міфології це кінь, що має особливе значення в контексті релігійних текстів; Aithirne – кінь з кельтської міфології, пов'язаний із загадковими та магічними аспектами. Ці приклади вказують на те, як сакральні гіпоніми можуть бути пов'язані із світовим фольклором та релігійними традиціями.

Підводячи підсумок короткому огляду вищезазначеної класифікації та порівнюючи її з класифікацією М. М. Торчинського [72], констатуємо, що О. Ю. Карпенко [33] суттєво доповнила та розширила класифікацію пропріативів, ввівши категорію сакральних онімів, яку не виділяє у своєму дослідженні М. М. Торчинський. Дослідниця пояснює виокремлення сакрального скрипту (в більшій мірі на протиположному віртуальному) його амбівалентністю: об'єкт поклоніння (релігії чи міфології) є реальним для того, хто сповідує ці вірування, і нереальним для того, хто їх не сповідує. «Зі втратою віри, з реального компонента теонімічного фрейму ці назви переходять у сакральний, який не може ототожнюватись з віртуальним, бо розмежування реального і сакрального у ментальних лексиконах людей – справа дуже тендітна і не одномоментна. Розмежування реального і віртуального компонентів для читача і є саме одномоментним: оніми в художньому творі є віртуальними, а за його межами – реальними». Саме з такою градацією власних назв ми цілком погоджуємося і притимуємося думки, що з точки зору формальної логіки, виокремлення третьої категорії онімів є обов'язковим.

Ідея О. Ю. Карпенко [32] про подвійну природу сакральних онімів наводять нас на думку про те, що імена коней, які були наявні у лексиконі людей у вигляді актуальних релігійних вірувань, чи об'єктів поклоніння, сприймалися цією людиною як цілком реальні, а значить, типологічно підпадали під

лінгвістичну категорію узуальних гіпонімів. Однак, з переходом від міфічної до раціональної свідомості, з втратою віри, зникла і реальна сакральність самого оніму, однак, саме тоді цей онім перейшов з розряду узуального, у розряд сакрального (а не віртуального), бо ж назавжди залишається пам'ять і знання, що «це боги (у нашому випадку – міфічні істоти) певної віри, що діяла у певного народу у певний період або діє й досі».

Попутно відмітимо, що навмисно уникаємо використання терміну скрипт при накладанні на гіпоніми класифікації О. Ю. Карпенко. Це пов'язане з тим, що позначення скрипт є прийнятним для когнітивної ономастики, а не загальної, у рамках якої ми і розглядаємо гіпоніми, як конкретний лінгвістичний факт, а не елемент ментального лексикону. Скриптом найчастіше називають «один з типів структур свідомості, вид фрейму, що виконує якесь спеціальне завдання в обробці природної мови» [32]. Однак, на думку А. В. Суперанської, для «чистої» ономастики «реальність чи нереальність об'єкту не суттєві» [60, с. 133]; «образ – конкретний, але його конкретність не є конкретністю речі, що сприймається, а є конкретністю умоглядної ідеї» [60, с. 134]. Тому, використання позначення скрипт у рамках загальної ономастики вважаємо недоречним.

Загалом, можна відзначити, що переважна більшість ономастикону у будь-якій мові включає підклас гіпонімів. Збільшення їх кількості пояснюється щорічним збільшенням динаміки номінаційного процесу, що є відображенням широкого розповсюдження конярства як виду діяльності, та постійним зростанням популярності коней через їх важливу роль у культурі та соціальному житті людини з стародавніх часів. Цей факт вимагає докладного та всебічного вивчення пропріальних одиниць, починаючи з чіткої та науково обґрунтованої загальної класифікації. У подальших дослідженнях буде цікавим перевірка розробленої таксономічної моделі структурування гіпонімів, враховуючи існуючі узуальні, віртуальні та сакральні назви, за допомогою практичного аналізу та величезного вибору імперичного матеріалу.

2.2 Лексико-семантичні розмаїття гіпонімів

Культивація скакових коней, їх розведення та утримання завжди займало особливе місце в англомовній картині світу. Особливості традицій конярства, як частини матеріальної та духовної культури народу, є цінним матеріалом для сучасних ономастичних досліджень. Кінь завжди був поряд з людиною, відігравав величезну роль не тільки у повсякденному житті та військовій справі, а й у духовному становленні народу, тому ця градація пропріативів заслуговує на детальну увагу.

Британський лінгвіст, викладач Кембриджського університету Р. Котс на початку XXI ст. публікує ономастичний збірник з гучною назвою «We are surrounded by onymies: relations among names, name-types, and terminological categories» [93]. Досліджуючи найрозвинутіші онімічні категорії антропонімів та топонімів, автор епізодично аналізує клички коней, використовує термін гіпонім для їх позначення. Обґрунтованим є й вживання терміну гіпоніміка, як науки про кінські пропріативи. Аналізуючи семантичні ознаки гіпонімів, автор зазначає, що «особисті імена людей можуть бути використані для іменування коней» [93, с. 10]. Дослідник наголошує на даному твердженні: «Якщо ми на мить зосередимось на гіпонімії, або, у всякому разі, на фактично записаних іменах коней, ми помітимо, що абсолютно будь-який лінгвістичний матеріал може слугувати іменем коня» [93, с. 12]. Автор виокремлює такі засоби вираження гіпонімів, як прикметники (*Jewelled, Patriotic*), прикметникові фрази (*Chilledtothebone, Oh So Spicy*), вигуки (*Diddums, Hip Hip Hooray*), іменникові фрази (*Classy Strike*), імперативи (*Act Your Shoe Size, Reset to Fit*), дієслова (*Accumulate*), дієслівні фрази (*Ain't Talkin'*) та, навіть, цілі речення (*My Body is a Cage, Humor Me Rene*).

Отже, Р. Котс порівнює категорію гіпонімів з категорією лінгвістичного вираження, вважаючи, що перша є помітно обширнішою. Він вказує на відсутність граматичних вимог для номінації цього типу та зазначає значну кількість іншомовних кличок.

Проте важко підтримати твердження про те, що система британських кличок для скакових коней є повністю онімною і не обмежена жодними ustalеними типами. Важливо відзначити, що, незважаючи на те, що мотивація для номінації тварин є дуже різноманітною, а кількість зоонімів надзвичайно велика, екстралінгвальні чинники вибору або створення конкретної назви не можна ігнорувати.

Щорічно дослідження гіпонімів стають більш змістовнішими, завдяки реєстровим спискам коней, що публікують організатори скачок. Крім того, щорічно «The Jockey Club» [98], заснований у 1750 році в Англії, оприлюднює компіляцію правил стосовно формування індивідуальних кличок. Заборонено, наприклад, використовувати імена, що містять більше 18 букв, складені тільки з цифр або повністю з ініціалів. Також заборонено використовувати імена, запозичені від відомих торговельних марок та брендів. Використання імен відомих осіб, призерів коней або активних учасників кінних змагань також не допускається. Однак, якщо учасник бажає назвати коня на честь відомої людини, необхідно отримати письмовий дозвіл від цієї особи. В одному з своїх інтерв'ю лідер «Жокейського клубу» навів цікавий приклад: «У нас була кобила на ім'я Барбара Буш, коли пані Буш була ще першою леді. Ми отримали лист-дозвіл на офіційному бланку Білого дому...» [98].

Також, необхідно зазначити, таке, що крім перерахованих вище, недопустимими є складні слова з похідними «filly», «colt», «stud», «mare», «stallion», або будь-яким аналогічним терміном, пов'язаним з конярством. Заборонені імена, що мають вульгарне або нецензурне значення, або імена, які можуть бути образливими для релігійних, політичних або етнічних груп та ті, які, як видається, призначені для переслідування, приниження або зневаги конкретної особи, групи фізичних або юридичних осіб [98].

Приблизно 5000 найменувань є захищеними на світовому рівні, що значить, що їх неможливо використовувати повторно. Також поточний реєстр нараховує близько 500 000 імен у поточному реєстрі. Крім того, щорічно Жокейський клуб створює майже 60 000 кличок, придатних для нових

реєстрацій. Таким чином, можна зазначити, що процес формування нових імен піддається низці технічних правил, які заборонено порушувати.

Англомовні гіпоніми виявляють свою основну ознаку завдяки тому, що їх більша частина є адаптованими англійськими запозиченнями. Для поповнення гіпонімікону використовуються різноманітні джерела.

Спираючись на одне з досліджень Н. А. Алексєєвої [12] хочемо зазначити, що легкість перетворення у власну назву майже будь-якого комплексу з незрозумілим для даної мови значенням підтверджується наявністю кличок італійського (*Riva Ridge, Canonero II, Barbaro, Giacomo*), французького (*Debonair, Chateaugay, Gallahadion*), іспанського (*Gato del Sol*), шведського (*Nyquist*) походження, синтезу японської та грецької мов (*Fusaichi Pegasus*) та імен, етимологія основ яких втрачена (*Kauai King, Omaha, Morvich*). При цьому відсутність апелятивного значення лише сприяє функціонуванню подібних слів у ролі власних назв [1].

Досліджуючи структуру «свіжих» кличок Н.М. Алексєєва [11] зазначила, що і слово, і фраза мають можливість стати власною назвою, тому гіпонімічна модель словотворення включає однослівні, двослівні та багатослівні гіпоніми. Однослівні гіпоніми, у свою чергу поділяються на дві групи: 1) прості - одноосновні, утворені шляхом переосмислення без усякого словотвірного акту, зокрема *Orb, Swale, Assault, Citation*; 2) складні - двоосновні, що базуються на комбінації двох основ, як це спостерігається в гіпонімах *Grindstone, Whirlaway, Johnstown*.

Набуваючи функцій іменників, генетично власні назви можуть утворюватися з різних частин мови. Так, Н.М Алексєєва [11] виділила 8 найбільш поширених типів граматичних форм, і ми також хочемо представити їх у нашому дослідженні:

- 1) іменники — *Orb, Secretariat, Needles, Citation, Cavalcade*;
- 2) прикметники — *Charismatic, Pensive, Whickery*;
- 3) дієприкметники минулого часу — *Affirmed, Unbridled*;
- 4) дієслова — *Ponder, Determine, Shut Out, Whirlaway*;

5) поєднання двох іменників — *California Chrome, Dust Commander, Thunder Gulch, Sunday Silence, Seattle Slew*;

6) поєднання прикметника з іменником — *Super Saver, Dark Star, Real Quiet, Venetian Way, Pleasant Colony*;

7) спонукальні фрази — *Strike the Gold, Mine That Bird, Spend A Buck, Carry Back, Behave Yourself*;

8) цілі речення — *I'll have another*.

Як бачимо, використання різних частин мови свідчить про широкі можливості субстантивації в англійському гіпоніміконі. Серед гіпонімів цієї вибірки переважають такі, що мають двокомпонентну структуру. Цю характеристику вважаємо ономастичною універсалією, адже імена офіційної сфери вжитку призначені для урочистого проголошення та тяжіють до пролонгованих конструкцій, на відміну від повсякденних побутових кличок, які повинні бути короткими [11, с. 15].

Спираючись на вищезазначений матеріал, можна помітити, що граматичні форми гіпонімів такі як «іменник» та «прикметник» є найбільш поширеними, що є яскраво вираженою особливістю всього ономастикону.

Також слід зауважити популярність гіпонімів, утворених від дієслів наказового способу. Вигуки, як граматична форма гіпонімів, відсутні в представленій вибірці. Деякі випадки використання пунктуації, наприклад, як у Ноор, Jr або Lil E. Tee, а також римської нумерації, як у гіпонімі Canonero II, значно розширюють можливості гіпонімічного словотворення. Таким чином, структурний аналіз у даному дослідженні вказує на те, що багато гіпонімів англійської мови мають свій початок у інших мовах. Слід зазначити, що найбільш частотними є гіпоніми іменникового та прикметникового типу, що характерно для всіх підкласів зоонімів.

Тож у даному дослідженні структурний аналіз дозволив встановити, що багато гіпонімів англійської мови виникло на базі інших мов.

Не можливо не погодитись з думкою Н. А. Алексєєвої, що пропріативи іншомовного походження не обмежуються параметрами мови, з якої вони були

запозичені. Це, в свою чергу, сприяє розширенню фонологічної та морфологічної систем англійської мови. Особливо це помітно у випадку штучно створених "родових" імен. Цікавим є той факт, що в гіпонімії англійської мови існує значна кількість двослівних та багатослівних кличок, які сприймаються як звичайні синтаксичні конструкції, оскільки їхній порядок слів відповідає сучасним синтаксичним нормам [11, с. 15].

Можемо підсумувати все те, що було описано вище, даним твердженням – існування різних структурних моделей штучно обумовлене специфічними вимогами іменування у кінному спорті.

Нижче пропонуємо розглянути результати експерименту, поставленого Н.М. Алексеевою [12] за допомогою традиційного асоціативного словника. Після кожної статті наведений аналіз стимулів з кількісними показниками та коментарями.

1. *Secretariat — horse (8), race horse (4), a racing horse, best race horse, champion race horse, Triple Crown champ, Triple Crown Winner, winner, Best Thoroughbred Race Horse of all time!, Thoroughbred, I can't think of this name without thinking of the race horse he was amazing, work, office, office work, office worker, something for the office, paperwork, desk, secretary, a typist, 31 lengths, never equaled, secretary, hidden.*

Даний гіпонім отримав – 33 реакції, з яких 24 є різними, 2 — містять у реакції онім. Так, *Triple Crown* є скороченою формою від *Triple Crown of Thoroughbred Racing* та слугує неофіційною назвою для переможців одразу трьох найпрестижніших змагань у скачках.

До ядра асоціативного поля семантичного гештальту відносимо перші два асоціати, які було надано одною третю респондентів. Так, реакція *horse* є гіперонімічною та називає розряд денотату, до якого належить даний гіпонім, а реакція *race horse (4)* – синонімічною, адже представляє дескрипцію саме цього коня. До гіперонімічних реакцій також належить асоціат *Thoroughbred*, адже є назвою породи коня. До синонімічних також відносимо й асоціат *a racing horse*.

Синонімічними вважаємо також реакції *best race horse, champion race horse, Triple Crown champ, Triple Crown Winner, winner, Best Thoroughbred Race Horse of all time!, I can't think of this name without thinking of the race horse he was amazing*, кожна з яких містить позитивну конотацію. До квалітативних відносимо асоціат *hidden*, який є одночасно й синтагматичним, однак не пов'язаним з гіпонімом.

До каузативних асоціацій належать *work, office, office work, office worker, paperwork*, а до меронімічних (які у даному випадку позначають частину від цілого) відносимо асоціати *desk і a typist*. До фонетичних асоціацій належать *secretary та secret*.

Суто індивідуальними реакціями вважаються *31 lengths, never equaled*, так як у цих випадках між стимулом та реакцією відсутній асоціативний зв'язок, який можливо декодувати без індивідуальних роз'яснень.

Приблизне, дуже непевне знайомство зі стимулом характеризує реакція *something for the office*.

Відмітимо, що більшість реакцій на запропонований стимул пов'язані з гіпонімом – тільки 11 із 33 реакцій маніфестують інший домен.

2. *Man o' War – race horse (5), jellyfish (3), soldier (2), big jelly fish, Portuguese, ocean creature, as in Portuguese, Nicolas Cage, champion, historic horse, ship, Preakness/Belmont Winner / Match Race with Sir Barton, Vietnam, dangerous, army, Navy general, Big/strong/aggressive, grandsire, Big Red, bold ruler, horse, a name for a soldier, fight, hero, veteran famous Horse/Bloodline*.

Розглянемо асоціати до ще одного гіпоніма узуального скрипту. Він отримав 37 реакцій, з яких 30 є різними, 5 – онімічними, а також три відмови, виражені у формі наступних фраз: *not sure, why, nothing comes to mind*.

Наявні дві паралельні тематики, що формують семантичний гештальт – кінь (*race horse (5), historic horse, grandsire, horse, famous Horse/Bloodline*) і медуза (*jellyfish (3), big jelly fish, Portuguese, ocean creature, as in Portuguese*). Цікаво, що обидва напрямки належать до зоонімічного семантичного поля, однак розуміємо, що наданий стимул викликав значну кількість реакцій другого типу

у зв'язку з повним збігом даного гіпоніма з найвідомішою в США медузою, яка є потенційно небезпечною і має назву *Portuguese man o' war*, або скорочено – *man o' war*. Один із учасників експерименту на ім'я Чарльз, який надав асоціат *Portuguese*, пояснив це так: «*The Portuguese man o war is a deadly jellyfish in Florida beaches. My first thought was of the animal*».

До онімічних реакцій належать *Nicolas Cage*, *Sir Barton*, *Preakness/Belmont*, *Vietnam*, *Big Red*. Антропонімічна реакція *Nicolas Cage* є помилковою і засвідчує незнання семантики стимулу, адже актор був продюсером та зіграв головну роль у кримінальній драмі «*Lord of War*». Топонімічна реакція *Vietnam* залишається загадковою для нас. Власні назви *Preakness/Belmont* є прикладами чемпіанотонімів, які є різновидом хрононімів, адже є скороченими варіантами назв *The Preakness Stakes* та *The Belmont Stakes*, які на ряду з *Kentucky Derby* складають трійку всесвітньо відомих кінних перегонів так званої Потрійної Корони. Ще два онімічні асоціати є гіпонімами, що видається нам дуже цікавим. Так, *Sir Barton* – це ім'я коня суперника *Man o' War*. Два коня змагалися на перегонах у 1920 році і ці скачки назвали перегонами віку. *Big Red* є асоціацією глибинного ярусу, адже легендарний кінь *Man O' War* був не менш відомим за нікнеймом *Big Red*, у якому відображена характеристика розміру та окрасу коня – хутро тварини мало відтінки жовтого та золотого. Нікнейм постійно зустрічається у ЗМІ. Широковідомою є стаття з онлайн-видання *NBC Sports*, у якій нікнейм вживається вже в заголовку: «*Legend Of Big Red*». Наявність такого асоціата означає, що в ментальному лексиконі інформанта відповідний онім-стимул існує і глибоко укорінений.

Отже, реакції *race horse* (5), *jellyfish* (3), *ocean creature*, *historic horse*, *ship*, *horse*, *a name for a soldier* є гіперонімічними; реакції *soldier* (2), *Navy general*, *big jelly fish*, *champion*, *Preakness/Belmont Winner*, *Big Red*, *bold ruler*, *hero*, *veteran famous Horse/Bloodline* є синонімічними; реакції *Portuguese*, *as in Portuguese*, *dangerous*, *big*, *strong*, *aggressive* є синтагматичними, з яких перші дві – є також синонімічними, а останні – квалітативними; реакції – *Nicolas Cage*, *Match Race with Sir Barton*, *army* – меронімічними; реакція *grandsire* – є квалітативною, адже

означає особливу характеристику денотата – *Man o' War* був дідом ще одного легендарного коня, якого звали *Seabiscuit*; реакція *fight* – є символічною.

Реакція реципієнта *ship* пов'язана з тим, що наш гіпонім-стимул збігається з розмовним найменуванням великого військового корабля, які були в британському флоті з XVI по XIX століття.

3. *Shadowfax – Gandalf (3), Lord of the Rings (2), dark (2), horse in Lord of the Rings, dark matter, light, vocabulary, terrorist, our iconic wild stallion, platform, behind, music group, shadow, dark animal, gray black, friends pony from 25yrs ago, a fax that needs ink adjustment, box...shadow boxfence, office, office machine, technology?, a special kind of fax-maybe the shadow makes it more secure and private.*

Наступним гіпонімом нашого словника є гіпонім віртуального скрипту. Загальна кількість реакцій, подана на цей стимул, складає 25 одиниць, з яких 22 є неповторюваними, а 2 – онімічними. Незнання цього оніма виражається у формі двох пропусків, одного знаку питання, а також відвертими асоціатами: *no idea, pass (2 рази), I don't know that word, not sure, that one doesn't make me think of anything, no association?*. Надані відповіді свідчать про відсутність оніма в ментальному лексиконі частини реципієнтів.

Розподіл провідних гештальтів у структурі асоціативного поля даного стимулу є наступним: Гандалф, Володар Перснів та темний.

Використання цього гіпоніму в художньому творі та кіноіндустрії відносить стимул до віртуального скрипту: «*The Lord of the Rings*», а асоціації *Gandalf (3), Lord of the Rings (2), horse in Lord of the Rings, our iconic wild stallion* свідчать про те, що респонденти експерименту пов'язують гіпонім із відомим романом, написаним Дж. Р. Р. Толкіном «Володар перснів», в якому автор розповідає про Єдиний Перстень, який мав владу над іншими перснями, які перебували в руках вождів людей, ельфів та гномів. Так, *Shadowfax* – ім'я вигаданого коня з роману – сірого жеребця, який міг розуміти людську мову. Він був безстрашний і міг скакати швидше будь-якого іншого коня Середзем'я. Ніхто не міг їздити на ньому, крім Гендальфа, головного героя твору.

Разом з тим бачимо, що частина реакцій не вказує на саме той денотат, який було обрано для експерименту, наприклад, фонетичні реакції *shadow, a fax that needs ink adjustment, box...shadow box fence, a special kind of fax-maybe the shadow makes it more secure and private, office, office machine, technology?*. Квалітативними є реакції *gray, black, dark*; символічною є реакція *dark matter*. Меронімічними є реакції *Gandalf (3), Lord of the Rings (2)*. Гіперонімічною є реакція, *music group*, а також загадкові реакції *vocabulary, terrorist, platform, behind*. Синонімічними, або дескриптивними вважаємо реакції *friends pony from 25 yrs ago, horse in Lord of the Rings, dark animal*.

4. *Black Beauty – horse (3), horse film (3), curls, famous horse story, pageant, a beautiful horse, horse in children’s book, hair, Beyonce, glamorous, Tv advert, movie, big black horse, Lloyds Bank horse, childhood hero, cart, Anna Sewell, black horse from a famous novel and movie played by the horse «Doc’s Keepin Time», abused horse, long mane, story, childhood book, children’s book, my favorite book, black horse-Friesian, childhood sad story, woman, rose, Elizabeth Taylor, horse book/movie, a wonderful story of an amazing black horse.*

Пропонуємо для аналізу ще один гіпонім віртуального скрипту. На стимул *Black Beauty* було отримано 35 реакцій, з яких 31 є різними. Також тут знаходимо 5 онімічних реакцій: три антропоніми *Beyonce, Anna Sewell* та *Elizabeth Taylor*, ергонім *Lloyds Bank*, а також 1 гіпонім *Doc’s Keepin Time*. Реакції *Beyonce* та *Elizabeth Taylor* є для нас загадковими, антропонімна реакція *Anna Sewell* пов’язана з ім’ям британської письменниці, яка є автором роману «Чорний красень», який за деякими джерелами вважається одним із найпопулярніших творів дитячої світової літератури. *Doc’s Keepin Time* був чорним конем, який зіграв коня *Black Beauty* в 1994 році в екранізації роману Анни Сьюелл. Асоціат *Lloyds Bank* є назвою британського комерційного банку, який має філії по всій Англії та Уельсу. Традиційно він вважається одним із клірингових банків «Великої четвірки» і відомий широкому загалу завдяки логотипу чорного коня та рекламним кампаніям на кінну тематику.

Гіперонімічні реакції пов'язані з конем *horse* (3) та з фільмом *horse film* (3), які ми відносимо до асоціативного ядра. Наявні також одиничні реакції *movie, TV advert, story, childhood book, children's book, woman, rose*, які теж класифікуємо як гіперонімічні.

Синонімічними є реакції *black horse from a famous novel and movie, my favourite book, a wonderful story of an amazing black horse played by the horse «Doc's Keepin Time», a beautiful horse, big black horse, famous horse story, childhood sad story, black horse-Friesian, horse in children's book, abused horse, childhood hero*.

Меронімічні реакції стосувалися частин тіла коня: *long mane, curls, hair*, а також *cart*, як знаряддя, яке використовують для пересування за допомогою сили коня. Синтагматичною і в той же час квалітативною є реакція *glamorous* [6, с. 5–19].

Хочемо представити аналіз результатів вільного асоціативного експерименту Н.М. Алексєєвої [9], що дозволив виділити основні типи асоціативних реакцій:

- 1) гіперонімічні реакції, націлені на пошук класу, до якого належить денотат;
- 2) синонімічні реакції, до яких відносимо синоніми та дескрипції стимулів;
- 3) меронімічні реакції, що мають структуру «частина (стимул) – ціле (асоціат);
- 4) квалітативні реакції, що характеризують якості чи властивості оніма-стимулу;
- 5) індивідуальні або загадкові реакції, які можна декодувати лише маючи пояснення інформанта;
- 6) фонетичні реакції, які певним чином обігрують звукову або графічну оболонку слова-стимулу;
- 7) символічні реакції, які означають певні концептуальні структури відмінної від стимулу поняттєвої сфери.

Висновки до Розділу 2

У підсумку лексико-семантичного дослідження гіпонімів можна зазначити, що вони відіграють ключову роль у мовній системі, відображаючи широкий спектр культурних, соціальних та історичних аспектів, пов'язаних з конярством. Це дослідження виявило глибокий зв'язок між мовою та культурою, відображаючи не лише номінативні аспекти, а й когнітивні, які стали важливим джерелом для вивчення ментальних моделей, пов'язаних із світом коней та їхньою роллю у житті людей.

Класифікація гіпонімів виявилася складною задачею, оскільки вони охоплюють різноманітні аспекти, починаючи від узуальних та прикметникових форм, і закінчуючи віртуальними та сакральними іменами. Виявлення структурних та семантичних закономірностей сприяє кращому розумінню процесів словотворення та використання гіпонімів у мовленні.

Зазначається, що детальне вивчення гіпонімів є важливим не лише для лінгвістичної галузі, а й для глибшого розуміння культурної спадщини та способу життя. Подальше розширення досліджень включатиме верифікацію розробленої класифікаційної моделі та дослідження впливу гіпонімів на когнітивні структури та мовленнєві практики.

Продовжуючи дослідження, важливим етапом є верифікація розробленої класифікаційної моделі. Цей процес включатиме докладний аналіз фактичного матеріалу, щоб визначити, наскільки точно та ефективно модель відображає всю різноманітність гіпонімів у мовній системі. Практичний експеримент дозволить визначити її застосовність та робити висновки про стійкість та адаптабельність класифікаційних критеріїв.

Також важливим напрямком подальших досліджень є розгляд впливу гіпонімів на когнітивні структури та мовленнєві практики суспільства. Розуміння того, як імена коней відображають світогляд, традиції та відношення людей до цих тварин, може розкрити глибинні аспекти культурної ідентичності.

Усе це сприятиме глибшому розумінню феномену гіпонімів, їхнього місця у мовленні та суспільстві, а також сприятиме розвитку лінгвістичної та

культурної антропології. Такий підхід дозволить висвітлити різні аспекти взаємодії мови та культури, вивчаючи не лише лексичні одиниці, але й їхні соціокультурні конотації.

Лексико-семантичне розмаїття гіпонімів є захоплюючою областю дослідження, оскільки воно відображає не лише різноманітність назв коней, а й глибинні шари культурної та соціальної сфер життя людей. У цьому контексті важливо враховувати не лише мовні аспекти, але й когнітивні та культурні виміри, які впливають на утворення та сприйняття гіпонімів.

Лексичне розмаїття гіпонімів виявляється в різноманітності форм та стилів, які використовуються для найменування коней. Узуальні гіпоніми, такі як офіційні та неофіційні клички коней, представляють собою основний клас, але відзначаються індивідуальністю та творчістю в їхньому використанні. Тут мова йде про назви, які дозволяють власникам висловлювати свій стиль, почуття гумору чи навіть висловлювати особисті переконання через ім'я свого коня.

Іменникові гіпоніми є однією з ключових категорій у гіпонімії, яка включає в себе назви коней, використовані для ідентифікації та комунікації. Ця категорія може бути поділена на декілька підгруп, які враховують різні аспекти та виміри конярства.

Офіційні імена є організованими та цілісними, вони часто відповідають спортивним правилам та обмеженням. Ці імена можуть бути надані згідно з установленими стандартами, що робить їх чіткою та регульованою частиною гіпонімічної системи.

Термін "неофіційні гіпоніми" відноситься до термінів, які не є офіційно визнаними або стандартизованими, але використовуються в певних групах людей чи спільнотах для опису певних концепцій чи явищ. Наприклад, в певному професійному чи груповому середовищі можуть існувати терміни, які не входять в стандартні словники, але є зрозумілими для тих, хто працює в цій галузі.

Прикметникові гіпоніми, що відображають характеристики коней, також розширюють лексичне поле, дозволяючи точніше виражати риси, які

характеризують тварин. Це може включати описові ознаки, такі як колір, розмір, форма або характер, що робить мовлення більш насиченим та конкретним.

Віртуальні гіпоніми, які виникають у результаті використання коней у літературі, мистецтві чи інших творах, додають до лексичної палітри елементи фантазії та метафоричності. Такі назви створюють уявні образи коней, які можуть перетворювати мовлення у творчий акт та розширювати границі вираження.

Сакральні гіпоніми, пов'язані з фольклором, міфологією чи релігійними переконаннями, надають лексикону глибші культурні та символічні відтінки. Ці імена не лише називають тварин, але й переносять на них особливий сенс, пов'язаний із загадковістю та таємничістю.

У широкому лексико-семантичному розмаїтті гіпонімів також варто звернутися до вивчення їхніх мовленнєвих функцій та ролі у комунікації. Назви коней, як гіпоніми, не лише вказують на індивідуальність тварин, але й можуть висловлювати власника, відображати взаємодію людини із своїм улюбленцем чи відбивати специфіку їхнього призначення.

Також, розглядаючи лексичне розмаїття гіпонімів, важливо враховувати мовні та культурні тенденції, що змінюються з часом. Такі аспекти, як модні тренди, культурні зміни, вплив медіа та розвиток технологій, можуть впливати на створення нових гіпонімів та перетворення значень вже існуючих.

Отже, вивчення лексико-семантичного аспекту гіпонімів відкриває широкі можливості для розуміння культурних, соціальних та мовленнєвих вимірів взаємодії людини із світом коней. У подальших дослідженнях цікаво буде розглядати, як лексико-семантичне розмаїття гіпонімів взаємодіє з культурою, формує ментальні уявлення та впливає на мовленнєві практики суспільства.

Подальше дослідження лексико-семантичного розмаїття гіпонімів має на меті розкриття мовних та культурних зв'язків, що дозволяють отримати більш глибоке розуміння сутності цих найменувань. Також може бути цікавим аналіз трансформацій гіпонімічних структур у різних мовах та культурах.

РОЗДІЛ 3

ЕКСТРАЛІНГВІСТИЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ФАКТОРИ НОМІНАЦІЇ ГІПОНІМІВ

3.1 Принципи номінації гіпонімікону англійської мови

Принципи номінації офіційного гіпонімікону (системи назв) англійської мови можуть бути різноманітними та ґрунтуватися на різних аспектах, таких як традиції, культурні особливості, фонетика, семантика, та інші. Хочемо продемонструвати деякі з основних принципів: традиції та культурні особливості – назви коней можуть відображати традиції та культурні особливості. Такі імена можуть бути виваженими та пов'язаними з історією або фольклором; генеалогічні зв'язки – якщо кінний спорт чи галузь експлуатації тісно пов'язані з генеалогією, ім'я коня може вказувати на його походження та родовід; фонетика та звучання – важливо враховувати фонетичні аспекти, щоб ім'я звучало гармонійно та легко вимовлялося. Фонетика також може відображати характер коня; природні особливості - імена можуть відображати фізичні особливості або природні якості коня, такі як окрас, форма, розмір тощо; індивідуальний характер коня – якщо кінь має виражений індивідуальний характер, ім'я може відображати ці унікальні риси або поведінку; модерні тенденції та інновації – з урахуванням сучасних тенденцій, імена можуть відображати сучасний стиль або інноваційні концепції; етнічна різноманітність – у країнах, де говорять англійською, різні етнічні групи можуть внести свої внески в систему імен для коней, відображаючи різноманіття культур; спортивний аспект – у випадках, коли коні призначені для участі у спортивних змаганнях, імена можуть відображати їхні здібності чи спортивні досягнення; популярні тенденції – особливо в інтернет-спільнотах може існувати тенденція використовувати популярні імена або визначені тематичні тренди; мета та призначення коня – якщо кінь використовується для певних цілей (гонки, верхова їзда, робота на фермі тощо), його ім'я може відображати ці призначення. Враховуючи ці принципи, номінація гіпонімів в англійській мові може бути

різноманітною та багат шаровою, відображаючи різні аспекти власників, традицій та індивідуальних особливостей кожного коня.

Правила номінації в офіційному гіпоніміконі англійської мови створюють багатогранну систему, яка враховує різноманітність культурних, лінгвістичних та етнічних впливів. Офіційні імена коней можуть відображати багато різних аспектів, що надає кожному коню індивідуальну історію та характер. Узгодженість з традиціями та культурою грає ключову роль у формуванні гіпонімікону. Такі імена часто носять в собі глибокий сенс, пов'язаний із фольклором або історією, що робить їх особливими та запам'ятовуваними. Фонетичні та морфологічні аспекти допомагають створити імена, які легко вимовляються та виглядають естетично, що важливо для зручності спілкування та візуального сприйняття. Генеалогічні зв'язки у іменах можуть розповісти про походження та родинні лінії коня. Це особливо важливо в галузі кінних перегонів, де покоління коней може мати значення. Індивідуальний характер кожного коня може знайти відображення в іменах, які виражають його унікальні риси та особливості. Це робить ім'я більш особистим та ідентифікуючим. Сучасні тенденції та модерні інновації можуть впливати на вибір імен, особливо в інтернет-спільнотах, де популярні тренди можуть швидко розповсюджуватися. Нарешті, мета та призначення коня є ключовими факторами у визначенні його ім'я. Коні, призначені для різних видів діяльності, можуть мати імена, які відображають їх використання, надаючи практичний та функціональний аспект. Усе це допомагає сформувати комплексну та значущу систему гіпонімікону англійської мови, що виражає не лише звукові та лінгвістичні аспекти, але й багатогранність культурно-історичного контексту та індивідуальних рис кожного коня. Описані вище чинники сприяють створенню системи гіпонімікону англійської мови, яка є не тільки звуковою та лінгвістичною конструкцією, але й глибоко пронизаною культурно-історичним контекстом та індивідуальними особливостями кожного коня. Ця комплексність відображає багатогранність відносин між людьми і їхніми конями, створюючи особливий лінгвістичний універсум для найближчих друзів та помічників людини.

Врахування всіх цих аспектів номінації гіпонімів підкреслює важливість цього процесу у взаємодії людей із своїми конями. Обираючи ім'я для тварини, людина враховує не лише її фізичні характеристики, але й прагне виразити свої власні емоції, цінності та сприйняття світу через унікальний лінгвістичний код.

Такий підхід до номінації гіпонімів поглиблює зв'язок між людьми та конями, роблячи імена не просто етикеткою, але важливим чинником спілкування та взаєморозуміння в цьому особливому партнерстві.

Протягом останніх десяти років деякі вчені, що досліджують ономастикон, виявили зацікавленість у розгляді мотивації, яка визначає зооніми, і розглядають унікальні аспекти мотиваційної структури у найменуванні тварин. Наприклад, М. І. Сюсько, автор монографії "З народного джерела: Карпатоукраїнський зоонімікон в контексті інших слов'янських (і неслов'янських) мов" [64]. Для свого дослідження він використовував зооніми з 118 сіл України, зібрані за 6 років. Перший розділ монографії присвячений лексико-семантичному аналізу сучасного українського зоонімікону.

Ще одним дослідником, який звернув увагу на проблему мотивації зоонімів, є С. Вархол, професор Люблінського університету, який протягом 40 років займався аналізом та систематизацією понад 150 000 одиниць зоонімної лексики, зібраної на територіях, де проживають слов'янські народи. В результаті своїх досліджень він створив п'ятитомний словник, який отримав назву "Етимологічно-мотиваційний словник слов'янської народної зоонімії" [19]. У цьому словнику власні назви коней (гіпоніми) представлені у першому томі і супроводжуються мотиваційними коментарями.

Також важливий внесок у дослідження саме українського зоонімікону внесла К. Д. Долбіна, яка висвітлила аналіз мотиваційної структури гіпонімів в окремому дослідженні [25].

Наталія В. Подольська у "Збірнику ономастичної термінології" надає таке визначення терміну "вмотивоване ім'я": "будь-яка власна назва, що має прозору семантичну структуру, чітко виокремлену кореневу морфему, завдяки чому в ній можна визначити мотив номінації" [47, с. 48]. У доробку дослідниці пояснює,

що, хоча зазвичай кожне ім'я є вмотивованим, іноді мотив номінації "може бути прихованим від усіх, крім вузького кола близьких та ознайомих людей" [47, с. 48].

На даний момент існують окремі дослідження мотивації гіпонімів на матеріалі слов'янських країн, однак англломовний зоонімікон залишається майже недослідженим. Ми вважаємо, що англломовні офіційні та «загальноновживані» гіпоніми є великим джерелом для досліджень особливостей мотивації, методів словотворення та функціонування такого поняття як «кличка» у мові.

М. М. Торчинський працюючи з концепцією мотивації, ввів поняття "причина виникнення власної назви" – що вказує на стимул для найменування, та "мотив для утворення чи вибору назви", так би мовити перетворюючи аналіз мотиваційних процесів у явище що існує «за межами мовного середовища» [72, с. 270].

Підсумовуючи вище зазначені факти доходимо до висновку, що гіпоніми, аналогічно будь-яким іншим зоонімам, мають свою власну мотивацію. Як зазначають дослідники, вони є соціальними, тобто, відображають суспільні смаки, традиції та залежать від бачення світу народом, а саме його ставлення до тварин, яким дають імена. Навіть якщо всі ці фактори є позамовними, дослідники ономастики вивчають причини, що породжують клички, оскільки вони часто допомагають зрозуміти типів словотворення – явища, що в суті своїй є лінгвістичним.

В першу чергу вчені наголошують на найвиразнішій рисі, що характеризує всю сукупність власних назв коней – наявність двох протилежних груп гіпонімів: офіційних та неофіційних.

Властивістю офіційної гіпонімії, на відміну від неофіційної, є неможливість вибору назви з вже існуючого переліку, а також обов'язкова співвіднесеність імені лише з одним учасником даної категорії. Це стає необхідною умовою номінації, оскільки призначення імені для спортивних коней передуює їх участю в змаганнях. З цього випливає і неможливість використання "загальної" власної назви (common proper name), яка, за словами А. В.

Суперанської, може застосовуватися в контексті певних антропонімів, не викликаючи при цьому зайвих проблем [61, с. 78]. У той же час, дослідниця зауважує, що процес номінації часто пов'язаний з стародавніми традиціями надавання імені. Вона розглядає це явище на прикладі старовинної практики розведення верхових коней, функціонування спеціальних кінних заводів, а також індивідуального виходження та виїздки кожної конкретної особини. Ці фактори призвели до виникнення особливих канонів у виборі імен: передача переваги відомим і гучним назвам, які, крім того, містять (орфографічно) літеру з імені батька та літеру з імені матері, і не рідко починаються на ту саму літеру, що й ім'я матері» [61, с. 179].

Ці явища породжують безліч випадків номінації і дозволяють розглядати офіційні гіпоніми як імена, що штучно створені у результаті свідомого процесу словотворення, а не як результат природного відбору в мовній практиці [3, с. 13]. Ці самі якості породжують невичерпний потік такого явища як іменування і дають підставу вважати офіційні гіпоніми штучно створеними кличками, що виникають внаслідок усвідомленого процесу словотворення, а не через природний відбір у ході мовної практики [3, с. 13].

Далі хочемо представити розбір прикладу традиційного словотворення на базі дослідження науковиці Н.А. Алексєєвої [3, с. 15]. Ім'я *Sticky GI*, як похідне від *Lost Soldier* та *Super Glued*. Сучасні гіпоніми часто утворюються злиттям скорочених основ імен батька та матері коня (*Abbaleen* ← *Abba* + *Leen*), або ж злиттям двох повних основ (*Edgar Allan Poe* ← *Allan Poe* + *Emma Poe*). Таким чином, прийом телескопії стає поширеним засобом творення гіпонімів і характеризується широкою варіативністю свого втілення (*Spanish name Majesto* ← *Mauro* + *Jesus* + «*todos*» – іспанське слово зі значенням «всі», маючи на увазі усіх інших коней власника). Одне й те саме родовідне ім'я (bloodline name) може слугувати своєрідною «локальною» гіпонімічною основою (гіпоосновою) – за аналогією до антропооснов в антропоніміці – для продуктивного творення нових гіпонімів: *Blue* → *Bonni Blue*, *Blue Wind*, *Azzuri Blue*, *Baby Blue* та *Beautiful but Blue*.

Поєднуючи старовинні традиції у наданні імен та сучасні правила у спортивній області, можемо визначити унікальні риси призначення імен для різних категорій, що мають свої власні мотивації у номінації. З огляду на постійне збільшення числа імен, пов'язаних із конями, досить важко вичерпно перерахувати всі типи мотивації для гіпонімів.

Тож ми хочемо представити нашу вибірку, виділивши основні види мотивації, використовуючи класифікації М.М. Торчинського [70; 72] і Н.А. Алексєєвої [2; 13].

Тож, найчастіше використовуються патронімічні гіпоніми, які включають імена, мотивовані родинними зв'язками, зокрема гіпоніми, що базуються на іменах батьків. Відповідальні особи кінних клубів неодноразово наголошували на тому, що традиційно назва коня залежить від його родоводу, хоч і способів іменування безліч. Михайло Торчинський виокремив декілька технік моделювання гіпонімів даного типу, а саме: телескопія — поєднання частин імені батька та матері, наприклад *Abbaleen* ← *Abba* + *Leen*, *Billgram* ← *Bill* + *Gram*, *Sodaboy* ← *Boy* + *Soda*, *BombBerry* ← *Bomb* + *Berry*, *Cherrymean* ← *Cherry* + *Mean*, *PinkBlue* ← *Pink* + *Blue*, *Carrymint* ← *Carry* + *Mint* [72, с. 281; 288].

В даній вибірці смислові зв'язки слів практично не враховуються, і мотивація проявляється переважно зовнішньо, на рівні літературно-графічних елементів.

Однією з технік творення патронімічних гіпонімів є лексичне заміщення — використання частини або повного ім'я когось з батьків як основу нового імені, прикладом чого слугують такі гіпоніми, як *Angelena Ballerena* ← *Alex* + *Ballerena*, *Pretty Princess* ← *Ballon* + *Princess*, *Greenn Bean* ← *Garry* + *Bean*, *BonnieBlue* ← *Brams* + *Bonnie*, *Pam Pie* ← *Amrey* + *Pam*, *Leen* ← *Larm* + *Leen*, *Auntie Margaret* ← *Grast* + *Auntie Margaret*, *Edgar Allan Poe* ← *Allan Poe* + *Emma*, *Garden Paradise* ← *Garrison* + *Paradise*.

Техніка синонімічної заміни — використання слова чи слів, подібного за змістом до імені батька та матері, чи їх креативне переосмислення, як от: *Beaty Baby* ← *Ugly Dackiling* + *Beatrice*, *Burney* ← *Bear* + *Brown*, *Royal Boy* ← *Prince*

+ Princess, SeaStar ← Sally + Star, Breadly ← Cooper + Helen, Summer Boy ← Bertram + July.

Гіпоніми англomовного походження такого роду часто служать прикладом стилістичного прийому, що ґрунтується на грі слів або каламбурі. Слід відзначити, що серед гіпонімів патронімічного типу мотивація широко представлена, що відрізняється від інших аспектів ономастики. Збереження у назві коня зв'язку з його предками є старовинним та традиційним методом номінації.

Серед гіпонімів також поширені ситуативні назви із прихованим мотивом, семантику яких можна розгадати лише за допомогою пояснень. Прикладами можуть слугувати такі гіпоніми як: *Blue Mystery* – жеребця назвали так через ситуацію, що сталася напередодні відбору лошат до кінних слубів, він вліз у фарбу копитами і лишив після себе блакитні сліди, його власника так вразила ця ситуація, що він обрав конику таке ім'я; *Charlotte's shadow* – лоша переслідувало дочку власника, якщо дівчинка потрапляла в його поле зору, тож власники назвали його таким чином; *Christmas gift* – коник народився у різдвяну ніч і вранці, коли власники помітили появу малюка це стало для них подарунком; *Real Miracle* – лоша народилося слабким, і для власників стало дивом, що маля встало на копита та зміцніло, тож жеребцю дали відповідне ім'я.

До квалітативних гіпонімів, тобто до гіпонімів, що позначають зовнішні риси або внутрішні особливості, відносяться: *Thunderstruck, Midnight Shadow, Mystic Moonlight, Silver Mirage, Rapid Lightning, Braveheart, Harmony Harmony, Radiant Rose, Snow White, Black Nigt, Red Sun, Grey Mister; Sweet Thief, Really Fast Horse, Little Wise Guy, Clever Boy, Sloppy, Dear Guest, Carrot Lover, Sweet Toddler*. Ці імена можуть передавати різні властивості, колір, емоції чи атмосферу, що можуть бути пов'язані з конем або його характером.

Невелику кількість гіпонімів становлять – меморіальні, бо створюються штучно, коли власники надихаються відомими людьми та історичними подіями. Але в офіційній гіпонімії це явище досить не типове, через складність отримання дозволу від обраної особи. Прикладами можуть слугувати: *Darwin's Evolutionary*

Stride – кінь, названий на честь Чарльза Дарвіна, визнаного природознавця та батька теорії еволюції; *Hitchcock's Suspense* – ім'я коня, що вшановує великого режисера Альфреда Гічкока та його вміння створювати напруження та суспільний ефект; *Marconi's Signal* – кінь, названий на честь Джузеппе Марконі, італійського винахідника області бездротового зв'язку. *Hawking's Horizon* – кінь, вшановуючий Стівена Хокінга, визнаного теоретика та космолога, з ім'ям, що асоціюється із теорією чорних дір та горизонтами подій. Ці приклади відображають різноманіття варіантів використання імен на честь визначних постатей в історії науки, мистецтва та авіації.

Серед гіпонімів можна виділити окрему групу, що має посесивний характер. Основною мотивацією для таких найменувань є використання імені чи прізвища власника коня, його тренера або вершника, наприклад : *Twiston-Devis* (названий на честь співвласника та тренера), *Clover* (названий на честь свого відомого тренера — *Tom Clover*), *Shepp* – отримав ім'я від свого власника *Matt Sheppard*, *Willy* (названий на честь вершника *Evan Williams*), *Brooke* – отримав ім'я від власника та тренера *Danny Brooke*, *Wadham* (названий на честь *Lucy Wadham*), *Dumont* – ім'я обрав вершник, призер багатьох змагань *Michael Dumont*, *Beggar* (названий на честь тренера *David Beggar*), *Kirby* – отримав ім'я від тренера та власника *Phillip Kirby*.

Ідеологічні гіпоніми зазвичай утворюються від назв політичних постатей, історичних подій, філософських термінів і релігійних переконань, виразів воєнної тематики. Прикладами можуть слугувати різноманітні термінозначення та вирази, такі як: *Revolutionary Vanguard* – кінь, ім'я якого виражає ідеї революції та передових переконань, можливо, пов'язаних з політичними чи соціальними змінами; *Marxist Manifesto* – кінь, ім'я якого відображає марксистські ідеї та соціально-економічні переконання; *Liberty Defender* – кінь, асоційований із захистом свободи та прав людини; *Religious Harmony* – ім'я, що відображає ідею релігійної гармонії та взаєморозуміння; *Feminist Freedom* – кінь, ім'я якого підкреслює феміністичні принципи та

прагнення до рівності; *Peaceful Protester* – кінь, що носить ім'я, вказуючи на мирний протест та демократичні цінності.

Локативні гіпоніми відображають назви якогось важливого місця на планеті для власника, або місце народження скакуна та характерні риси, що притаманні тій чи іншій місцевості, наприклад: *American gay, Paris, West girl, Marocco Sun, Japanese Baby, Arizona, Utah, Nevada, Britain Fogg, Spanish Macho, Japanese Clever, Italian Winner, Portuguese Kid, British Gentleman, French Candy*.

Асоціативні гіпоніми натхненні визначними творами мистецтва такими як, поеми, п'єси, картини, кінофільми, музичними композиціями, а також різними архітектурними спорудами, або світовими організаціями, наприклад: *Notre-Dame* (на честь католицького храму у центрі Парижу), *Scarlett O'hara* (на честь відомої літературної героїні), *Little Prince* (на честь відомого літературного героя), *Colosseum* (на честь відомої споруди у Римі), *Darcy* (на честь відомого літературного героя), *Gernika* (на честь відомої картини Пабло Пікассо), *Stonehenge* (названий на честь прадавньої пам'ятки), *Attikus* (на честь відомого літературного героя), *Olimiua* (названий на честь відомої картини Едуарда Мане), *Skaut* (на честь відомого літературного героя).

Символічні гіпоніми створюються з основи слова, і, що є зрозумілим безпосередньо з назви, їх значення носить символічний характер. Цей тип гіпонімів часто складається з запозичених з інших мов слів, а саме *Solar* (сонце з іспанської), *Raio-de-sol* (квітка з португальської), *Tramonto* (захід сонця з іспанської), *Vento* (вітер з італійської), *La victoire* (перемога з французької), *Själ* (душа з шведського), *Schéinheet* (краса з люксембурського), *Amar* (любов з португальської), *Eco* (місяць з іспанської), *Passio* (пристрасть з латини), *Tenerezza* (ніжність з італійської), *Fuerte* (сила з іспанської), *Esperança* (надія з португальської), *Beatitudo* (щастя з латини).

Вираз "номінальні гіпоніми" є тавтологією, оскільки гіпоніми вже вказують на конкретні імена або назви. Таким чином, вислів "номінальні гіпоніми" вважається проблемним, і можна використовувати просто термін "гіпоніми" для опису ситуацій, де імена присвоюються без конкретного мотиву,

лише для унікальності, наприклад *Don't Forget Me, Kashmir, Orb, Super Saver, Monarchos, Grindstone, Go For Win, Winning Colors, Redginald, Majestic Princess, Forward Pass, Proud Clarion, Kauai King, Annabel Lee, Swaps, Night of Thunder, Footstepsinthesand, Known Fact, Tap On Wood, High rise, Capla Berry, Cap du Nord, Chuvelo, Darvel, Dino Velvet, Kartvelian, Lethally Lovely, Level Up, Novel Idea, Pivello, Raf Tavel, Red Caravel, Red Evelyn.*

В нашій вибірці можемо виділити такі підвиди, як локативно-квалітативний гіпоніми *French Spotted, Ukrainian agile, British gentleman*, в якому лексеми *French, Ukrainian, British*, вказують на місце народження та утримання коня, а лексеми *Spotted, Agile, Gentleman* додаються через наявність певних особливостей у зовнішності чи характері коней. В англійській мові існує незліченна кількість комбінацій мотивів, наприклад, локативно-символічні *Tramonto Blue, French La Victoire*; номінально-квалітативні *Go For Win Snow White, Pretty Annabel Lee, Funny Swaps*; ідеологічно-локативні *American Obama, European Colonel*; ідеологічно-квалітативні *Truly Constitution, Good Clinton, Old Biden, Dull Trump*.

Тематичні гіпоніми – це група гіпонімів, які об'єднані спільною темою або тематикою. Вони вказують на імена, що відносяться до конкретної теми, предметної області чи категорії. Така група служить для класифікації індивідуальних імен за спільними ознаками. Продовжуючи тему тематичних гіпонімів, важливо зазначити, що ці імена можуть об'єднувати об'єкти або явища на основі спільної тематики, що робить їх корисними для організації та розуміння. Такі групи імен можуть виникати в різних сферах, включаючи літературу, науку, мистецтво, спорт чи будь-яку іншу галузь, де потрібна систематизація або категоризація. Тематичні гіпоніми можуть також використовуватися для створення структурованих наборів імен, що спрощує комунікацію та розуміння в певній галузі. Прикладами таких груп є термінологія гри в крикет, наприклад: *Attack, Run, No-ball, Four, Six, Out, Spin bowling, Stumped, Bowled, Innings, Busted, Wider, Off-side*; назви ураганів, наприклад: *Cleo, Donna, Flora, Faith, Inez, Fifi, David, Allen, Gloria, Victoria, Gilbert, Katrina, Louis,*

Berta, Ike, Otskhi, Saffira; чи назви усіх міст Шотландії: *Aberdeen, Glasgow, Dumfries, Dundee, Edinburgh, Inverness, St. Andrews, Falkirk, Dingwall, Cromarty, Linlithgow, Terso, Hoyk, Troon*, або усіх міст певного Американського штату наприклад: *Brookhaven, Islip, Buffalo, Babylon, Rochester, Yonkers, Huntington, Syracuse, Smithtown, Albany, New Rochelle, Mount Vernon, Schenectady, White Plains, Southampton, Niagara Falls* (назви міст штату Нью-Йорк). Ці приклади демонструють, як тематичні гіпоніми можуть бути використані для групування імен в залежності від конкретної тематики чи сфери діяльності, проте вибір теми не є чимось уніфікованим і не пропонує жодних рамок, але гіпонім має належати до конкретної вузькопрофільної тематики.

Ще одним типом мотивації, що характерний виключно для офіційних гіпонімів, є комунікативний. Цей тип передбачає вибір назв, які безпроблемно функціонують в тексті. З огляду на те, що ім'я коня буде неодноразово озвучене під час змагань, власники вдаються до хитрощів, та обирають не звичайні імена, а ті, що легко запам'ятовуються, такі, що можуть вразити журі та публіку своїм звучанням, сенсом, або створять комічний ефект, тощо. До прикладів можемо віднести такі нестандартні назви, як *Fools Rush In, Boooooooooo, Sugar Baby, Footstepstothhart, Badly, Loose Lips, Glasvegas, Lastoftheeconomics*. Зазначається, що цей тип номінації вирізняється тим що комунікативна функція грає тут набагато значнішу роль ніж номінативна.

Не можливо не відзначити, що зрозуміти різницю між такими типами номінації як: номінальна, ситуативна та символічна, може стати нетривіальною задачею, оскільки це вимагає наявності конкретної інформації про обставини, в яких створюється кожне ім'я. Однак існує певна категорія гіпонімів, чия мотивація втрачена або недостатньо зрозуміла, і їх віднесення до конкретної групи може бути непередбачуваною задачею.

Це особливо ускладнюється в ситуаціях, коли відсутня докладна інформація про критерії чи мотивації, які лежать в основі номінації. Група гіпонімів, чия мотивація виглядає невизначеною чи втраченою, стає окремою категорією, яка важко піддаватиметься систематизації чи віднесенню до

конкретної класифікації. Такі ситуації підкреслюють важливість наявності повної інформації для точного визначення мотиваційного аспекту в номінації коня.

Окрім того, слід зауважити, що визначення типу номінації часто є викликом через відсутність конкретних даних про те, як саме та чому було обрано певне ім'я. Іноді гіпоніми можуть виявлятися в непевних або неоднозначних категоріях через відсутність експліцитних вказівок на їхню мотивацію.

Такі ситуації вимагають більш глибокого аналізу та можливої консультації з власниками чи тими, хто створив ім'я коня, для повного розуміння мотивації за вибором конкретного гіпоніма. Такий підхід є ключовим для точного визначення типу номінації та розкриття субтексту, який впливає на визначення відповідного класифікаційного критерію.

Отже, ми провели аналіз переліку гіпонімів скаунів-переможців провідних перегонів протягом останніх 10 років, який надано *British Horse Authority* [87]. Ми випадковим чином обрали 400 гіпонімів для подальшого вивчення. Розподіливши гіпоніми за мотивами номінації, ми отримали наступні висновки.

За результатами аналізу виділяється номінальний мотив, який становить 20%. Велика кількість гіпонімів номінального типу, на наш погляд, пояснюється необхідністю в різноманітних словесних виразах у гіпонімічній системі, а також складнощами, пов'язаними з їх створенням через суворі правила номінації та вимогливістю офіційних представників товариств під час відбору імені для визначення кінцевого результату. Для відбору імені на офіційних сайтах співтовариств створюються голосування, таким чином утворюються декілька варіантів, а після цього кінечний результат визначається за допомогою спеціального додатка, де ім'я генерується довільним чином.

Істотний відсоток патронімічного мотиву у створенні гіпонімів (15%) свідчить про те, що при виборі імені для коня власники прагнуть зберегти інформацію про його походження та продемонструвати важливість наявності іменитих предків. Це відзеркалює старовинну традицію у номінації коней, де

важливо відтворювати спадковість та утримувати зв'язок з попередніми поколіннями як частину номенклатурного вибору.

Також значна кількість квалікативних (10%) та асоціативних (10%) гіпонімів свідчить про важливість збереження індивідуальності при іменуванні. Власники мають бажання надати коню ім'я, що виражає його індивідуальний характер та специфічні риси, що стало стійкою практикою у гіпонімії.

Меморіальні (9%), локативні (9%), символічні (9%) та ідеологічні (9%) гіпоніми менше поширені, ймовірно, через складнощі отримання дозволу на такі імена. Їх унікальність та індивідуальність призводять до того, що такі імена в даний час можна тільки придбати.

Гіпоніми з тематичною мотивацією (7%), гіпоніми з комбінованою мотивацією (6%) та комунікативні гіпоніми (5%) використовуються менш часто через їх проблематичне утворення та неефективність для офіційного гіпонімікону.

Тож, обробка чисельних показників обраних гіпонімів свідчить про перевагу чотирьох головних мотиваційних категорій, таких як: номінальна, патронімічна, кваліфікативна та асоціативна. Ці категорії відображають основні визначальні фактори для мотивації в офіційному гіпоніміконі, такі як випадковий вибір імені, відсутність узагальненої структури імен та типових базових компонентів, збереження старовинної традиції іменування, акцент на походженні тварини, індивідуальний підхід до процесу номінації та широкий спектр лексичної різноманітності гіпонімів. Це свідчить про нескінченні можливості для вибору імен у цьому контексті.

Узагальнюючи, ці аспекти визначають різноманітність та гнучкість в номінації коней, створюючи багат шарову та виразну гіпонімічну систему. Таким чином, ці важливі аспекти впливають на створення глибокого зв'язку між конями та їхніми власниками, а також визначають унікальність та багат шаровість гіпонімічного простору. Ця система номінації виражає не лише функціональні аспекти, але й розкриває важливі елементи культурної та історичної спадщини, які лежать в основі стосунків між людьми та конями.

Такий підхід сприяє постійному розширенню лексичного резерву, надаючи багатofакторну основу для іменування коней у світі гіпонімів. Ця багатогранність не лише уособлює індивідуальність кожного коня, але й висвітлює його важливе місце в культурі та спортивному середовищі.

3.2 Структурна класифікація офіційних гіпонімів

Як вказано в початковому розділі нашого дослідження, загальноприйнята практика полягає в розділенні гіпонімів відповідно до реальності їхнього існування на узуальні (які представляють реально існуючих коней), віртуальні (які стосуються імен коней-героїв у літературі, кіно, мистецтві та комп'ютерних іграх) та сакральні гіпоніми (які представляють імена коней з фольклору та міфології). У цьому контексті найбільш розповсюдженою категорією є узуальні гіпоніми, які включають офіційні та неофіційні імена, такі як *Glory*, *Diamond Dream*, *Starlight Spark*, *Thunderbolt*, *Serenity Sky*. Відзначається, що офіційна гіпонімія характеризується системністю та чіткою організацією, обумовленою правилами спорту та обмеженнями номінації, тоді як неофіційна гіпонімія відрізняється майже нескінченною кількістю назв, широким різноманіттям та відсутністю строгого порядку.

Важливо відзначити, що усі офіційні найменування створюються відповідно до уніфікованих правил номінації, які встановлені впливовими організаціями, такими як: Жокейський клуб (*The Jockey Club* – США), Жокейський клуб (*Jockey Club* – Великобританія), Британська рада кінного спорту (*British Horseracing Authority*), Всесвітня федерація скакунів-призерів (*World Breeding Federation for Sport Horses*), Міжнародна федерація кінного спорту (*International Federation for Equestrian Sports*).

Відповідно до збірки правил Британської та Американської рад кінного спорту, кожне ім'я коня, який тренується у Великобританії або Сполучених штатах Америки та бере участь у офіційних перегонах, має бути внесене до реєстрів, які підпорядковані даним спілкам.

Такий структурований підхід до номінації гарантує системність та визначеність у створенні офіційних імен коней, що беруть участь у різних верхових дисциплінах та змаганнях.

У нашому дослідженні ми будемо розглядати саме офіційні узуальні гіпоніми, на базі *British Horse Authority* (переможців різноманітних змагань за останні 10 років) [87].

В основі нашого дослідження ми використовуємо структурну класифікацію власних назв, запропоновану М. М. Торчинським [72] та Н. А. Алексеевою [3]. У сфері офіційної гіпонімії, яку ми аналізуємо, виділяється три категорії: прості, складні та складені.

Прості – це однокомпонентні однокореневі гіпоніми, які можуть бути афіксальними (з афіксами) чи безафіксальними (без афіксів) [11]. Наприклад, в наших дослідженнях гіпоніми, такі як *Terso, Hoyk, Orb, Toy*, є прикладами простих гіпонімів без афіксів. Афіксальні гіпоніми, в свою чергу, поділяються на кілька типів: суфіксальні, як от *Badly, Stumped, Bowled, Firmly, Stunningly, Preacher, Busted*; префіксальні, наприклад, *Interdum, Superbull, Over, Multiplayer, Undercover*; конфіксальні (префіксально-суфіксальні), такі як *Overwhelmed, International, Intercontinental, Upholder, Displaced*.

Слід відзначити, що прості гіпоніми, особливо ті, які не мають афіксів, не є дуже поширеними через проблематичність найменування. Імя повинно бути винятковим та не повторюватися з іншими вже запатентованими іменами, що значно ускладнює процес номінації. Афіксальні гіпоніми відображають різноманіття суфіксів, префіксів та конфіксів у формуванні власних назв коней.

Складні гіпоніми – однокомпонентні двохосновні або багатоосновні власні назви, які можуть бути власне композитами, афіксальними композитами, абрєвіатурами чи складними скороченнями [11]. Прикладами можуть слугувати: *Moonlight, Polarlight, Greendoor, Skylake, Wildflower Sunflower, Firstsmile*. Композити включають у себе слова з багатьох коренів, які можуть існувати без афіксів. З іншого боку, афіксальні композити формуються за допомогою афіксів, які додаються до двох чи більше коренів. Так, власне композити охоплюють

багатокореневі слова без афіксів. У свою чергу, афіксальні композити, окрім двох або більше коренів, утворюються за допомогою афіксів: *Landofsmiles, Enlighten, Moonlighter, Truedarkness*. Не можливо не зазначити аббревіатури, що також належать до складених гіпонімів і присутні у нашій вибірці: *Miss A. S., Pony A. J., M. S. Lola, P. P. Patrick, Mister M. D.* Необхідно додати, що імена, що цілком створюються з ініціалів та не можуть існувати без додаткових роз'яснень, є неприйнятними. Використання складних аббревіатур є поширеним у гіпоніміконі, що виникає в результаті стиснення за допомогою такого явища як телескопія, як було висвітлено раніше у пірозділі 3.1.

Складені гіпоніми – це дво- і багатослівні власні назви, які у свою чергу поділяються на словосполучення, словосполучення та фрази [11]. Комбінуючи дві частини мови, одна з яких службова, наприклад прийменник, створюється словосполучення, до прикладу: *Above Suspicion, Soar Above, After All, Star Above, Over Moon*. До словосполучень належать такі гіпоніми як: *Well Above Par, First and Foremost, Lady Alley Gator, Above It All*. Щодо фраз, то до їх складу, як правило, входить дієслово, що є досить популярним типом створення гіпоніма: *Moove Over Darling, Wells Farh Go, Stay Well Mister, Go Well Spicy, Run little girl, Enjoy The Win*.

Хочемо представити ще одну цікаву форму гіпоніма, яка є не самою популярною, проте власники вдаються до такого типу творення, задля привернення уваги, тощо. У даному структурному типі декілька слів поєднані в одне *Mightaswellsmile, Champagnesuperover, Yourholidayisover, Usedtobeaferrari, Hemakesmyheartsing, Wouldubuwell, Woulduadamandevait, Manintheshadows, Ballybaymoonshiner*.

Ще одним структурним типом гіпонімів, є імена, які складаються з декількох слів подібних між собою, що активізують увагу глядачів, наприклад: *Frou Frou, Lotti Lotti, Trum Trum Trum, Lulu Baloo, Ice Ice Baby, Oh So Nice, Loo Loo Baloo*.

Цей особливий клас гіпонімів включає у себе не стандартні, а навпаки, надзвичайно виразні імена коней, що відрізняються тягучістю своєї форми.

Використання цих неофіційних імен сприяє створенню легкої та гумористичної атмосфери, а їх широке поширення у конному спорті може здатися несподіваним, але пояснюється бажанням здивувати публіку при виборі унікальних імен для коней, наприклад: *Beereecce, Esspeegee, Anywayyoulookatit, Looksnowtlikebrain, Ooeymagooeu, Adaalady, Schamaadaan, Trooperturnbool, Ballyconneely Bay*. Специфічність та оригінальність експресивно-стилістичного гіпонімікону збуджує високий інтерес у лінгвістичному контексті, привносячи в мовлення різноманітні виразні та емоційні аспекти, які є характерними для унікальних імен коней.

Ще однією структурною особливістю офіційних гіпонімів є тенденція до використання зменшувальних форм. Так гіпокористичні форми імен коней, втілені в суфіксах *-ie, -sy*, стають не лише спрощеною та демінутивною версією офіційних найменувань, але і виражають теплоту та особистісний підхід господарів до своїх тварин. Такий підхід є способом створення більш інтимного та близького зв'язку між власником і конем, що підкреслює теплий та дбайливий ставлення до тварини. Наприклад, *Allie, Raanie, Marie, Aliee, Grie, Missie, Sassy, Andrassy, Missy, Jessy, Bessy* – ці гіпокористичні форми імен з суфіксами *-ie, -sy* також можуть вказувати на тенденцію деформалізації та індивідуалізації у відносинах між власниками та їхніми конями.

Наш детальний аналіз різних типів гіпонімів підтверджує, що офіційна гіпонімія, особливо та, що має складну структуру, є вкрай різноманітною і багатошаровою. Серед них словосполучення виявляються найбільш поширеними (28%), що свідчить про те, що власники коней часто вибирають імена, які передають різні аспекти чи характеристики своїх тварин.

Крім того, група композитів становить значну частину гіпонімів (20%), вказуючи на тенденцію до об'єднання декількох слів для створення унікальних ідентифікаторів. Прості гіпоніми (15%) залишаються популярним вибором, а експресивно-забарвлені клички та онаматопоетичні імена (15% та 10% відповідно) додають кольору та емоційності в процес номінації коней.

Значення інших форм, таких як гіпоніми без проміжків між словами (7%), прості афіксальні (3%) та суфіксальні (3%) структури, може бути важко недооцінити, оскільки вони представляють нестандартні та творчі підходи до номінації. Така різноманітність свідчить про багатогранність культурних та індивідуальних вподобань власників коней у виборі імен для своїх улюбленців.

Граматичні форми гіпонімів вказують на різноманітні варіанти вживання та модифікації імен коней у відповідності з мовними та стилістичними потребами. Це охоплює всі можливі відмінювання та варіації, такі як числові та відмінкові форми, різні часи, аспекти та модальності, що можуть використовуватися для передачі різних відтінків значень, включаючи час власного життя, досягнення у спорті та інші характеристики. В нашій роботі вже було згадано, що власні назви можуть утворюватися за допомогою слів та виразів, тож утворювана модель може бути як однослівною: (*Marie, Clory, Over, Attack, Run, Cleo, Four, Six, Ike, Grie, Blue*), так і двослівною (*Sugar Baby, Loose Lips, Frou Frou, Annabel Lee*) та багатослівною (*I'll have another, Go For Win, Little Wise Guy, Really Fast Horse, Lady Alley Gator, Spread the Gossip*). Гіпоніми, які формуються з одного слова, можна поділити на дві категорії: 1) прості одноосновні, які формуються без застосування будь-якого словотвірного процесу, такі як *Terso, Hoyk, Upo*; 2) складні двоосновні, що створюються шляхом комбінування двох основ, як це ілюструється у гіпонімах *Landofsmiles, Wakeboarder, Longboarder, Snowboarder, Lightworker, Boldpasser*.

Граматичні форми гіпонімів в гіпоніміконі визначаються не лише мовними правилами, але й контекстом вживання, що дозволяє точніше передавати вибір імені коня та висловлювати різні аспекти його існування. Наприклад, вживання різних числових форм може відображати кількість коней, участь у командних або індивідуальних змаганнях, а також їх статус або досягнення у спорті. Таким чином, граматичні форми гіпонімів в гіпоніміконі виступають не лише як лінгвістичний елемент, але й як засіб для точного та виразного вираження особливостей та контексту життя коня, а також його взаємодії з людиною. Граматичні варіанти також дозволяють створювати різноманітні вислови,

підкреслюючи важливі характеристики та події у житті коня. Наприклад, використання різних часових форм може допомагати передати історію та етапи розвитку коня, а варіації дієслів та модальностей можуть висловлювати власникові надії, очікування або певні обставини.

Тож, базуючись на нашій вибірці, хочемо представити 11 найрозповсюджених типів граматичних форм у гіпоніміконі:

- 1) іменники – *Cleo, Ike, Hoyk, Upo, Orb, Secretariat, Needles, Citation, Cavalcade*;
- 2) прикметники – *Charismatic, Pensive, Whickery, Blue, Little, Pretty, White, Funny, Red*;
- 3) дієприкметники минулого часу – *Affirmed, Unbridled, Badly, Stumped, Bowled, Firmly, Stunningly, Preacher, Busted, Impressed, Likely, Precisely, Supremely*;
- 4) дієслова – *Attack, Run, Ponder, Determine, Shut Out, Whirlaway, Go, Rush, Rise*;
- 5) поєднання двох іменників – *Annabel Lee, California Chrome, Dust Commander, Thunder Gulch, Sunday Silence, Seattle Slew, Sugar Baby, Sea Star, Star Amethyst*;
- 6) поєднання прикметника з іменником — *Really Fast Horse, Little Wise Guy, Clever Boy, Sloppy, Dear Guest, Carrot Lover, Sweet Toddler, Super Saver, Dark Star, Real Quiet, Venetian Way, Pleasant Colony; Perfect Predator, Emmpressive Lady*;
- 7) спонукальні фрази – *Spread the Gossip, Go For Win, Strike the Gold, Moove Over Darling, View the Star, Wait for the Light, Bill Ends Well, Spread the Gossip, Lift Me Up, Wells Farh Go, Stay Well Mister, Go Well Spicy; West Way Never*;
- 8) цілі речення – *I'll have another, Bob Little riding Badly, Go For Win Snow White; Now I'm believer, Maybe even never, He go whatever, Every braking wave*;
- 9) вигуки – *Oops, НАНАНАН, Arrrrrrrrrrrrrrrrrr, Aaaandeee, Aaraamm, Ahoy, Umgh*;
- 10) займенникові словосполучення – *Whatever, Everyday (GB), Ever So Much, No Day Never, Never said Nothing, First of Never, Everything for you, Forever Forward*;
- 11) числівник — *Four, Six*;

Слід зазначити, що найбільш частотними є гіпоніми утворені за допомогою поєднань прикметника з іменником (20%), іменника з іменником (10%) та дієприкметників минулого часу (10%), що характерно для всіх підкласів зоонімів. Спонукальні фрази (15%) та займенникові словосполучення (15%),

являють собою один з найбільш поширених типів гіпонімів в англійській мові через певну свободу у виборі слів, що спричиняє широке розмаїття гіпонімів даного типу. Фіксуємо також популярність гіпонімів, утворених від дієслів (10%), іменників (5%) та прикметників (5%). Хоч зараз обрати гіпоніми цих граматичних форм є досить проблематичним, через їх надмірну поширеність та складність отримання данної клички на офіційному рівні. Такі гіпоніми, частіше за все, належать до певних розплідників та переходять у спадок від жеребця до лоша. Цілі речення (4%) є досить рідкою граматичною формою для цього класу гіпонімів через складність утворення даного типу. Вони мають містити певний сенс і бути доречними, щоб їх дозволяли на офіційному рівні. Вигуки (3%) та числівники (3%) як граматичні форми гіпонімів у нашій вибірці присутні, хоч і зустрічаються досить рідко. Вони не є надто поширеними у офіційній гіпонімії, через те, що вони не завжди є придатними для використання у змаганнях, які проходять на офіційному рівні. Вони можуть створювати враження не серйозного підходу до спорту, що для таких консервативних людей як британці є неприпустимим. До того ж, граматичні форми в гіпоніміконі відображають не лише мовні аспекти, але й специфічні нюанси в спілкуванні та взаємодії між власниками коней, спортсменами, та іншими учасниками кіннозаводчик подій. Вони слугують інструментом для створення індивідуальної ідентичності для кожного коня, надаючи йому унікальний характер та визначаючи його роль у конкретному контексті. Наприклад, використання різних форм імені коня у різних часових аспектах може допомагати в передачі динаміки його кар'єри, відзначаючи досягнення у минулому та теперішньому. Крім того, різноманітні форми можуть відзначати певні етапи у житті коня, такі як тренування, участь у різних змаганнях, чи навіть відпочинок. У світі спорту важливо зберігати баланс між традицією та інновацією, серйозністю та розвагою. Додатково, у світі верхової їзди і конного спорту взагалі, велике значення приділяється традиціям, етикету та звичаям. Офіційні змагання, особливо на вищих рівнях, спираються на стандарти і правила, які можуть включати в себе формалізовані гіпоніми для коней. За все це важливо враховувати, що спорт і культурні уявлення щодо нього

можуть змінюватися з часом. Інновації та новаторські підходи можуть знайти своє місце у спорті, але їх прийняття може займати час і вимагати зусиль для переконання гравців, тренерів та глядачів у їхню доцільність та безпеку.

Отже, граматичні форми в гіпоніміконі взаємодіють із змістом та контекстом, що дозволяє створювати багатогранні та виразні імена для коней, які відображають їхню унікальну історію, характер та досягнення в кінному спорті.

Висновки до розділу 3

Створення офіційного гіпонімікону – завдання, яке вимагає дотримання ряду ключових принципів для досягнення високої якості та корисності лексикографічного ресурсу. Важливо враховувати структурованість та ієрархічність словникового матеріалу, щоб забезпечити зручну навігацію користувачам та логічну організацію інформації. Покриття семантичного поля відображається в широкому спектрі гіпонімів, що відображають різні аспекти концепцій чи тем. Такий підхід допомагає забезпечити повноту та вичерпність репрезентації мовного матеріалу, роблячи гіпонімікон надійним джерелом інформації.

Адаптованість до контексту та реальних сценаріїв використання надає словам життєвий характер та допомагає користувачам краще розуміти їхнє значення та контекстуальне вживання. Точність та правдивість інформації в гіпоніміконі є ключовою, оскільки вона визначає його надійність та користь. Врахування стилістичних та культурних особливостей, а також забезпечення зручності для користувача, роблять гіпонімікон ефективним та зрозумілим інструментом у вивченні та використанні мови. Зазначена адаптованість до мовної еволюції гарантує актуальність гіпонімікону в часі, дозволяючи йому відображати зміни у словниковому запасі та вживанні слів. Отже, офіційний гіпонімікон, який відповідає цим принципам, стає не лише зручним ресурсом для користувачів, але й надійним джерелом інформації про семантичні відносини у мові.

Загалом, принципи номінації офіційного гіпонімікону визначають його ефективність як інструмента для розуміння та класифікації мовної інформації. Ієрархічна структура допомагає в організації словникового матеріалу, забезпечуючи зручний доступ до інформації. Покриття широкого семантичного поля робить гіпонімікон вичерпним та корисним для різних використань. Адаптованість до контексту і реального вживання слів забезпечує актуальність та практичність гіпонімікону для користувачів. Точність і правдивість

інформації є гарантом його вірогідності та авторитетності, що робить його невід'ємною частиною лексикографії.

Додатково, врахування стилістичних, культурних та еволюційних аспектів мови розширює його застосування на різних рівнях комунікації. Офіційний гіпонімікон стає не лише словниковим ресурсом, але і важливим елементом культурного та мовного розуміння. Тож, правильно створений офіційний гіпонімікон є важливим інструментом для вивчення та використання мови, сприяючи якісному розумінню семантичних відносин та розвитку мовної компетенції.

Процес вибору імен для гіпонімів також може бути визначений індивідуальним підходом до номінації. Індивідуальний підхід може включати в себе особисті вподобання, традиції чи унікальні особливості кожного вибору імені, що додає елемент унікальності та ідентичності до кожного гіпоніма. Важливим аспектом є також врахування широкого спектру лексичної різноманітності гіпонімів. Це вказує на те, що вибір імен може бути багатофакторним і багаторівневим процесом, який залежить від різноманітних чинників, таких як культурні та історичні традиції, індивідуальні уподобання, та навіть випадковість. Зазначена гнучкість у виборі імен в офіційному гіпоніміконі може відобразити динаміку мовного вживання та еволюцію термінології. Всі ці аспекти разом створюють нескінченні можливості для формування та розвитку гіпонімів у даному контексті.

Описані у розділі мотиваційні категорії відображають значущі аспекти у виборі імен для обраних гіпонімів. Номінальна мотивація може виникати внаслідок випадкового вибору імені, що дозволяє розглядати імена як унікальні та індивідуальні. Патронімічна мотивація може виявлятися через наголос на походженні тварини, що додає історичний аспект до їхнього іменування. Кваліфікативна мотивація вказує на відсутність узагальненої структури імен та типових базових компонентів. Це може призвести до широкого спектру лексичної різноманітності гіпонімів, а також відкривати двері для творчого підходу до номінації. Асоціативна мотивація, в свою чергу, може виявлятися

через збереження старовинної традиції іменування. Це дозволяє зберігати асоціації з минулим та створювати зв'язки між іменами та історичним контекстом. Меморіальна мотивація гіпонімів може виявлятися через спробу відзначення чи вшанування осіб, подій чи концепцій через їх найменування. Це може стати виразом пам'яті, важливих історичних подій чи видатних особистостей. Наприклад, включення імені в термін може бути спрямовано на відзначення внеску чи спадщини, що залишили за собою ці об'єкти чи концепції. Локативна мотивація може виражатися через вказівку на місце походження, розташування чи асоціації об'єкта. Наприклад, ім'я гіпоніма може відображати географічне положення об'єкта, його приналежність до певної локації, що може бути важливим аспектом при виборі найменування. Символічна мотивація може виявлятися через використання імені як символу або метафори, що надає глибокий сенс чи відповідає конкретному образу чи концепції. Такий підхід може збагачувати сприйняття та розуміння гіпоніму, надаючи йому додатковий шар значення. Ідеологічна мотивація може виявлятися через вибір імені, що відповідає певним ідеологічним переконанням, цінностям чи культурним нормам. Такий вибір може служити засобом вираження ідеї, сприяти певному світогляду чи віддзеркалювати певний соціокультурний контекст.

Загальний підхід до вибору імені для гіпонімів може бути комплексним, враховуючи різноманітні мотиваційні аспекти, що робить мовний вибір більш багатограним і вираженим. Такий розгляд мотиваційних категорій свідчить про різноманітність і можливості у процесі вибору імен для гіпонімів, що визначається не лише технічними аспектами, але й культурними, історичними та індивідуальними уподобаннями. Це підкреслює багатогранність процесу номінації та розкриває нескінченні можливості для творчого вибору імен у даному контексті.

Структурна класифікація гіпонімів грає важливу роль у розумінні мовних структур та взаємозв'язків між словами. Здійснення такої класифікації може вивести на цікаві висновки, які розкривають характер інтерпретації та використання мовних одиниць. підхід власників коней до процесу номінації.

Важливим є те, що цей процес відображає не тільки технічні аспекти, але й культурні, емоційні та індивідуальні відчуття.

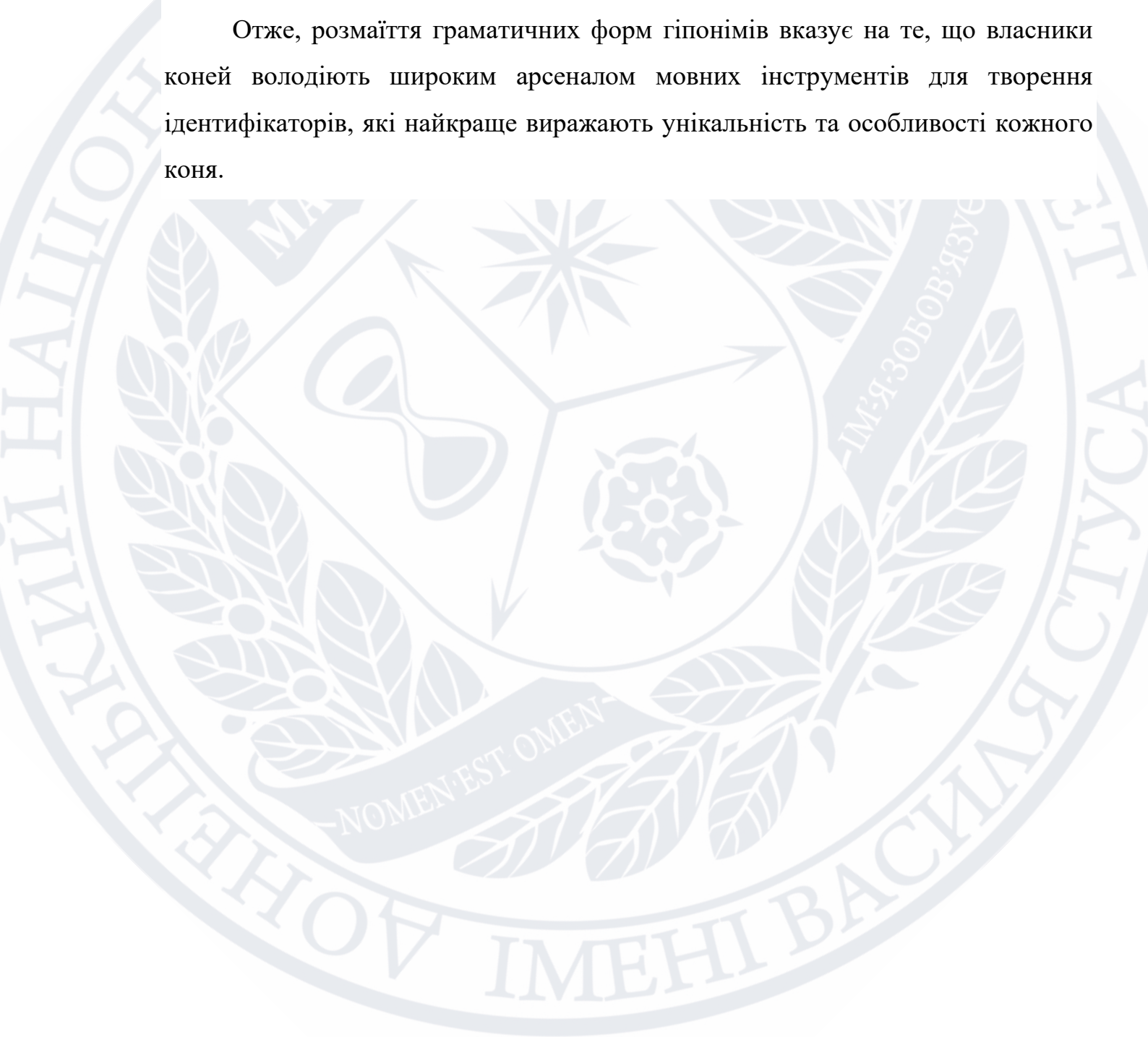
Домінування словосполучень та групи композитів може свідчити про бажання власників виражати різні аспекти та характеристики своїх коней через збагачені та багатовимірні імена. Такий підхід вказує на те, що для власників важливо, щоб ім'я тварини несло в собі багато значень та виражало їхню особисту зв'язок з твариною. Популярність простих гіпонімів та використання експресивно-забарвлених кличок та онаматопоетичних імен підкреслює роль емоційності та індивідуального стилю в номінації коней. Власники шукають способи вираження своїх почуттів та особливостей тварини через мовний вибір. Існування гіпонімів без проміжків між словами, а також використання простих афіксальних та суфіксальних структур, які можуть вважатися нестандартними, вказує на те, що деякі власники обирають творчі та індивідуальні підходи до номінації, відхиляючись від загальноприйнятих шаблонів.

Загалом, цей аналіз дозволяє зрозуміти, що вибір імен для коней є складним та багатограним процесом, що відображає індивідуальність власників, їхні емоційні зв'язки з твариною, а також вплив культурних та традиційних аспектів. Відзначається великий культурний і творчий потенціал у процесі номінації коней, що робить це завдання захоплюючим та особистим для кожного власника.

У контексті граматичних форм гіпонімів відзначаються різні мовні конструкції та сполучення слів, які власники коней використовують для надання імен своїм тваринам. Найбільш частотні гіпоніми утворені за допомогою поєднань прикметника з іменником, іменника з іменником та дієприкметників минулого часу. Це свідчить про те, що власники коней вдаються до граматичних конструкцій, які найкраще відображають характеристики та особливості тварин. Спонукальні фрази та займенникові словосполучення є широко використовуваними формами гіпонімів, що свідчить про велику свободу та творчість вибору слів. Власники мають можливість створювати унікальні та індивідуальні імена для своїх тварин. Використання гіпонімів, утворених від

дієслів, іменників та прикметників, підкреслює різноманітність та важливість різних граматичних форм у номінації коней. Форми цілих речень є менш поширеними, але вони можуть надавати іменам глибший сенс та логічність. Це вказує на вищі вимоги до семантичного змісту та граматичної коректності. Вигуки та числівники є менш поширеними, але вони можуть додавати різноманітність та специфічні характеристики іменам.

Отже, розмаїття граматичних форм гіпонімів вказує на те, що власники коней володіють широким арсеналом мовних інструментів для творення ідентифікаторів, які найкраще виражають унікальність та особливості кожного коня.

ВИСНОВКИ

Гіпоніми, як імена коней, відіграють важливу роль у сучасній лінгвістиці. Вони стають об'єктом глибоких лінгвістичних та культурологічних досліджень, допомагаючи вивчати не лише технічні аспекти пов'язані з конями, але й виражати культурні уявлення та ставлення до цих тварин. Саме термін «гіпонім» пропонується використовувати у нашій роботі, так як термін утворений від грецького слова ἵπλος – "hípros", та має відповідне графічне оформлення, а саме: фіксується один варіант написання з подвоєною "п" (порівняно з "hipponum" у англійській) [70–72].

Гіпоніми в лінгвокультурному аспекті виявляються ключовим елементом, який відображає взаємозв'язок між мовою та культурою, а також відображає специфіку ставлення суспільства до коней та коневодства. Гіпоніми віддзеркалюють культурні уявлення та сприйняття коней у сучасному світі. Наприклад, визначення коня за допомогою різних гіпонімів може вказувати на те, як цей твір ставиться до різних видів коней, їхнього призначення та ролі у культурі. Гіпоніми, таким чином, служать важливим ключем до розуміння специфіки культурного ставлення до коней в різних групах населення. Вони фіксують в собі не лише технічні характеристики коней, а й відображають символічне та культурне значення цих тварин у свідомості людей.

Гіпоніми можуть нести в собі символічні або метафоричні значення, які переймаються через покоління та вражають національний чи регіональний ідентичність. Наприклад, деякі гіпоніми можуть відображати коня як символ сили, відваги чи вільності. Гіпоніми можуть бути пов'язані із релігійними або міфологічними переказами. Наприклад, деякі імена коней можуть мати витоки в легендах чи релігійних обрядах, що відзначає важливий аспект культурної спадщини. Гіпоніми можуть бути пов'язані з традиціями та обрядами, пов'язаними з конями. Це може включати ім'я для коня, яке передається від покоління до покоління, чи ім'я, що використовується під час певних обрядів чи урочистостей. Також вони можуть вражати культурний контекст у спорті та

розвагах, особливо в галузі верхової їзди чи конних змагань. Такі назви можуть відображати важливість коней в спорті та розвагах.

У цілому, гіпоніми в лінгвокультурному аспекті є важливим елементом для вивчення взаємодії мови та культури, а також для розуміння глибинних культурних та історичних аспектів, пов'язаних із світом коней у суспільстві. Такий глибокий аналіз гіпонімів дозволяє лінгвістам та культурологам розкривати невидимі зв'язки між мовою, культурою та сприйняттям світу. Це важливо не лише для збагачення лексикону мови, але й для розкриття культурних особливостей, які можуть залишатися непоміченими на поверхні мовлення. Таким чином, гіпоніми стають важливим об'єктом не лише для фахівців з коневодства, а й для тих, хто цікавиться мовою та культурою як важливими складовими сучасного суспільства.

Також нами було проаналізовано різницю між офіційним та неофіційним гіпоніміконом, що полягає у формальності, стандартизації та визнанні відповідно до професійних норм у порівнянні з більшою гнучкістю та особистісною дотичністю власників коней у виборі імені для своїх тварин. Тобто, Офіційний гіпонімікон представляє собою систематизований та затверджений реєстр імен коней, який визнається організаціями з коневодства чи спортивними установами. Такий каталог може включати терміни, які відповідають стандартам, призначеним для офіційних подій, турнірів чи реєстрації тварин, такі як British Horseracing Authority, або Жокейські клуби Британії та США.

З іншого боку, неофіційний гіпонімікон є неформальним переліком імен, який формується власниками коней на основі їхніх особистих уподобань, традицій та творчого підходу. Ці імена можуть бути використані в неформальних або побутових ситуаціях, але вони не підлягають офіційній реєстрації чи визнанню в спеціалізованих галузях.

Тож, відмінність між офіційним гіпоніміконом та неофіційним полягає в статусі, стандартах визнання та способі їхнього формування, де офіційний

визнається в компетентних галузях, а неофіційний виникає від персоналізованих виборів та креативності власників коней.

Розмаїття гіпонімів створює мовний ландшафт, який віддзеркалює багатоаспектність відносин між людиною і конем. Кожне ім'я, обране для коня, вбирає у себе краплину культурної спадщини, історії чи особистого відчуття власника. Вони не просто сталишують тварин, але і стають частиною культурного коду, що визначається нюансами, властивими певному часу, спільноті чи індивідуальному досвіду. Це також відкриває широкий простір для творчості та вираження емоцій. Від вишуканих імен, що відзначають благородство та гордість, до простих та зворушливих назв, які відтіняють індивідуальні риси тварини, гіпоніми стають інструментом самовираження власника.

Лексико-семантичне розмаїття гіпонімів є вражаючим і віддзеркалює багатозаровість культурного та мовного сприйняття коней, що включає: фізичні особливості, тобто гіпоніми охоплюють широкий спектр фізичних характеристик коней, таких як окрас, розмір, форма тіла, тип шерсті та інші атрибути; характер та темперамент, бо імена коней можуть виражати їхній характер та темперамент, від спокійних і урівноважених до енергійних чи гордих; походження та родовід, бо багато гіпонімів мають патронімічне походження, вказуючи на родовід та історію коня в рамках розведення; емоційне забарвлення, де деякі імена виражають емоційність та особливості коней, додавання елементів емоційного забарвлення до їхнього ім'я, та художні та історичні Назви, де гіпоніми можуть відсилати до літературних або історичних постатей, створюючи зв'язок із світом культури та історії.

Лексико-семантичне розмаїття гіпонімів свідчить про те, що вони не лише виконують функцію ідентифікації коней, а й є різноманітними виразами культурного, історичного та емоційного сприйняття цих тварин. У своєму сукупному виразі, лексико-семантичне розмаїття гіпонімів свідчить про те, як мова тісно переплетена з культурою та взаємодіє з нею. Це також відображає

різноманітні шари сприйняття та важливості, які призначені коням у свідомості людей.

Висновки з аналізу мотиваційного аспекту у формуванні гіпонімів вказують на вражаючу різноманітність та глибину вибору імен для коней у лінгвокультурному контексті. Номінальний мотив, який становить найбільший відсоток (20%), підкреслює творчий та варіативний характер гіпонімії, вказуючи на бажання власників використовувати різноманітні словесні вирази для точного опису коней. Патронімічний мотив (15%) відображає важливість збереження інформації про походження та спадковість коней, що віддзеркалює старовинні традиції у виборі імен. Кваліфікативний та асоціативний мотиви (10% кожен) підкреслюють індивідуальність та характер тварин, дозволяючи власникам виражати унікальні риси коней у їхніх іменах.

Меморіальні, локативні, символічні та ідеологічні мотиви (9% кожен) додають глибину та унікальність гіпонімії, хоча їхня менша поширеність може бути пов'язана із складнощами отримання дозволу на такі імена. Гіпоніми з тематичною, комбінованою мотивацією та комунікативні гіпоніми (7%, 6%, 5%) представляють менш поширені категорії, але вони додають креативність та особливий характер у номінації коней.

Усі ці мотиваційні аспекти свідчать про індивідуальність, культурний контекст та традиції вибору імен для коней, роблячи гіпоніми унікальним відображенням взаємодії мови та культури в контексті спілкування з цими витонченими тваринами.

Аналіз структурної класифікації гіпонімів вказує на різноманітність та креативність власників коней у виборі імен для своїх тварин. Домінування словосполучень та груп композитів свідчить про бажання виражати різні аспекти та характеристики коней через збагачені та багатовимірні імена. Підкреслення популярності простих гіпонімів, а також використання експресивно-забарвлених кличок та онаматопоетичних імен свідчить про важливість емоційності та індивідуального стилю в процесі номінації коней. Власники виявляють бажання виразити свої почуття та особливості своїх тварин через мовний вибір. Існування

гіпонімів без проміжків між словами та використання простих афіксальних та суфіксальних структур підтверджує, що деякі власники віддають перевагу творчим та індивідуальним підходам у номінації, ухиляючись від стандартних шаблонів.

Аналіз граматичних форм гіпонімів вказує на різноманіття та особливості їх утворення у лінгвістичному просторі. За результатами дослідження виділяються наступні висновки: найбільш частотні граматичні форми: гіпоніми, утворені за допомогою поєднань прикметника з іменником (20%), свідчать про бажання власників коней точно виражати різні аспекти та характеристики своїх тварин; спонукальні фрази (15%) та займенникові словосполучення (15%) є широко використовуваними гіпонімами, що свідчить про свободу у виборі слів і вносить розмаїття в гіпонімічну систему; гіпоніми, утворені від дієприкметників минулого часу (10%), демонструють популярність у виборі граматичних форм; менш поширені граматичні форми: гіпоніми, утворені від дієслів (10%), іменників (5%) та прикметників (5%), складніше отримати на офіційному рівні через їхню складність та високі вимоги до номінації; цілі речення (4%) виявляються рідкісними в гіпоніміконі через важкість утворення та потребу в доречності для офіційного використання; гіпоніми вигуків (3%) та числівників (3%) є менш поширеними через їхню нестандартність та враження несерйозного підходу до спорту; роль граматичних форм в гіпоніміконі: граматичні форми відображають не лише мовні аспекти, але й специфічні нюанси в спілкуванні та взаємодії між учасниками коннозаводчих подій. Вони служать інструментом для створення індивідуальної ідентичності для кожного коня, надаючи йому унікальний характер та визначаючи його роль у конкретному контексті.

Узагальнюючи, граматичні форми гіпонімів відображають творчість та індивідуальність власників коней у процесі номінації, а їх різноманіття сприяє формуванню багатогранної гіпонімічної системи.

Підсумовуючи усе вищезазначене, можемо стверджувати, що гіпоніми визначаються як унікальна група зоонімів, і вивчення їх номінації розкриває глибокі взаємозв'язки між мовним простором та коневодчою культурою. Процес

номінації коней виблисково відображає динаміку та різноманіття сучасного мовленнєвого середовища, де власники використовують творчий та індивідуальний підхід для надання імен своїм тваринам. Розгляд гіпонімів як об'єкта дослідження надає унікальну можливість вивчити взаємодію між мовою та культурою у контексті спільноти, пов'язаної із конями. Номінація стає способом вираження індивідуальності та взаємодії людини з твариною, а глибокий аналіз гіпонімів розкриває культурні та емоційні аспекти ставлення до коней у різних контекстах їх використання.

Отримані результати вказують на те, що гіпоніми є особливими лінгвокультурними феноменами, які відображають не лише технічний аспект ідентифікації коней, а й важливі культурні, емоційні та індивідуальні аспекти. Власники коней проявляють творчість та індивідуальний стиль у виборі імен для своїх тварин, використовуючи різні структури та способи номінації. Аналіз гіпонімів вказує на глибокі взаємозв'язки між мовним середовищем та коневодчою культурою. Процес номінації коней відображає динаміку та різноманіття сучасного мовленнєвого середовища. Гіпоніми слугують не лише інструментами для ідентифікації тварин, але й способом вираження індивідуальності та взаємодії людини з конем. Такий підхід до дослідження гіпонімів розкриває їхню важливість в лінгвокультурному просторі та вказує на їхню унікальність як об'єкта дослідження в ономастиці. Гіпоніми виступають не лише як мовні одиниці, але й як важливий аспект культурного взаємодії та сприйняття світу через призму коневодчої спільноти.

Також, розглядаючи структурні аспекти гіпонімів, можна визначити суттєві відмінності та тенденції у виборі слів для номінації коней. Власники виявляють креативність та індивідуальний стиль у створенні імен, відхиляючись від загальноприйнятих шаблонів та створюючи мовне вираження, що відображає їхні почуття, відносини та унікальні риси тварин.

Отже, гіпоніми не лише відкривають нові горизонти у дослідженні ономастики, але й розширюють розуміння взаємодії мови та культури в контексті

коневодства, що варто вивчати та вдосконалювати для глибшого розуміння мовно-культурних аспектів сучасного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексеева Н. М. Англомовні гіпоніми в мовленні. *Мовознавчий вісник*. 2019. № 27. С. 129–134.
2. Алексеева Н. М. Асоціативний потенціал англомовних гіпонімів. *Записки з ономастики*. 2020. № 23. С. 3–30.
3. Алексеева Н. М. Буття англомовних гіпонімів у ментальному лексиконі. *Записки з ономастики*. 2019. № 22. С. 5–18.
4. Алексеева Н. М. Ментальне буття гіпонімів: проведення вільного асоціативного експерименту й основні стратегії асоціювання. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2020. №1. Т. 1. С. 249–255.
5. Алексеева Н. М. Мотиви вибору власних назв коней країн англосфери. *Сучасні наукові дослідження представників філологічних наук та їхній вплив на розвиток мови та літератури: матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. Львів: Наукова філологічна організація «Логос», 2020. С. 102–104.
6. Алексеева Н. М. Мотиваційна структура офіційного гіпонімікону англійської мови. *Записки з ономастики*. 2018. № 21. С. 5–19.
7. Алексеева Н. М. Особливості творення та мотивації офіційних гіпонімів. *Одеська лінгвістична школа: кола реконструкції : колективна монографія*. Одеса: ПолиПринт, 2020. С. 56–68.
8. Алексеева Н. М. Особливості функціонування офіційних гіпонімів на позначення скакових коней. *Записки з ономастики*. 2017. № 20. С. 5–17.
9. Алексеева Н. М. Поліфункціональність офіційних гіпонімів Великої Британії та США. *Abstracts of XII International Scientific and Practical Conference. Edmonton : International Science Group*, 2020. С. 225–227.
10. Алексеева Н. М. Структура індивідуального гіпонімічного субфрейму. *Theoretical and empirical scientific research: concept and trends: Collection of*

- scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with Proceedings of the International Scientific and Practical Conference. Oxford, United Kingdom: Oxford Sciences Ltd. & European Scientific Platform, 2020. С. 168–169.*
11. Алексеева Н. М. Структурна типологія гіпонімів. *Мова*. 2018. № 29. С. 61–68.
 12. Алексеева Н. М. Структурно-дериваційна специфіка неофіційних гіпонімів англійської мови. *Сучасні студії з романської і германської філології: матеріали міжнародної заочної науково-практичної конференції*. Одеса: Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, 2020. С. 200–202.
 13. Алексеева Н. М. Таксономічний аспект дослідження гіпонімів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2017. №31 Т. 2. С. 4–9.
 14. Алексеева Н. М. Функційне навантаження гіпонімів країн англосфери. *Österreichisches Multiscience Journal*. 2020. №27 (Vol. 1). С. 25–29.
 15. Белей О. О. Трансформація українського ономастикону посттоталітарного періоду на загальнослов'янському тлі. Wrocław, 2007. 248 с.
 16. Бучко Г. Є., Бучко Д. Г. Історична та сучасна українська ономастика: Вибрані праці. Чернівці: Букрек, 2013. 456 с
 17. Бучко Д. Г. Словник української ономастичної термінології / Уклад. і редак. Д. Г. Бучко, Н. В. Ткачова. : Харків: Ранок-НТ, 2012. 256 с.
 18. Варнікова Е. Н. Зооніми: місце в ономастичному просторі. *Питання ономастики*. 2011. Вид. № 1 (10). С. 51–62.
 19. Вархол С. Етимологічно-мотиваційний словник слов'янської народної зоонімії / Уклад. і редак. Вархол С: Харків: Ранок-НТ, 1990. 5т.
 20. Волосевич З. І. Матеріали до словника зоонімів. *Щорічні записки з українського мовознавства*. Одеса: Друкарський двір, 1995. Вид.1. С. 49–56.
 21. Гопка Б. М., Скоцик В. Є., Зламанюк Л. М. Імена коней. *Науково-технічний бюлетень*. Київ. 2017. № 117. С. 43–52.

22. Горбач О. С. Ономастикон українських сатирично-гумористичних текстів кінця ХХ -початку ХХІ століття: дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Кам'янець-Подільський, 2017. 243 с.
23. Горпинич В. О. Українські власні назви: правила перекладу, словотвору, словозміни, правопису. Київ. 1998. 34 с
24. Долбіна К. Д. Когнітивні аспекти функціонування зоонімних пропріальних одиниць: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.15 / Одеса, 2014. 195 с.
25. Долбіна К.Д. Мотиваційна структура україномовного зоонімікону. *Мова*. Одеса: Астропринт, 2012. Вид. №17. С. 128–131.
26. Долбіна К. Д. Ономагенні класи тварин. *Записки з ономастики*. Вид. №14. Одеса: Астропринт, 2011. С. 52–56.
27. Долбіна К. Д. Структурна класифікація зоонімів (на матеріалі англійської та української мов). *Записки з ономастики*. 2013. № 2. С. 208–210.
28. Зубко А. М. Українська ономастика: здобутки і проблеми. *Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики*. 2007. №15. С. 262–281.
29. Карпенко М. Ю. Онімний простір Інтернету (на матеріалі англійських сайтонімів) : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / Одеса, 2016. 251 с.
30. Карпенко О. Ю. Визначення наявності оніма у ментальному лексиконі. *Наукові записки Тернопільського нац. пед. ун-ту*. 2007 № 16.. С. 81–90.
31. Карпенко О. Ю. Засади когнітивної ономастики. *Науковий вісник Чернівецького університету. Слов'янська філологія*. 2007. №35. С. 396–401.
32. Карпенко О. Ю. Когнітивна ономастика. *Українське мовознавство*. 2006. № 36. С. 77–84.
33. Карпенко О. Ю. Когнітивна ономастика як напрямок пізнання власних назв : дис. ... доктора філол. наук : 10.02.15 / Київ, 2007. 416 с.
34. Карпенко О. Ю. Міркування про когнітивну ономастику. *Мовознавство*.

2009. № 3. С. 40–42.
35. Карпенко О. Ю. Онімне якоріння. *Актуальні проблеми філології та перекладознавства*. 2013. №6. С. 96–102.
36. Карпенко О. Ю. Організація індивідуального зоонімічного фрейму. *Вісник Донецького університету*. 2008. №1. С. 55–59
37. Карпенко О. Ю. Проблематика когнітивної ономастики. Одеса: Астропринт, 2006. 325 с
38. Карпенко Ю. О. Про критерії поділу власних і загальних назв. *Повідомлення Української ономастичної комісії*. 1974. №10. С. 3–10.
39. Кирилюк О. Л. Кіноніми Кіровоградщини: особливості вибору кличок та способи їх творення. *Ономастичні науки*. 2006. № 1. С. 46–49.
40. Кирилюк О. Л. Кінонімія в сучасній українській мові: принципи номінації та способи творення : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Кіровоград, 2008. 310 с..
41. Ковалевська Т. Ю. Класифікаційні ознаки онімних асоціатів. *Записки з ономастики*. 2002. №6. С. 37–43.
42. Ковтюх С. Л. Основні проблеми дослідження зоонімії української мови. *Записки з загальної лінгвістики*. 2005. №6. С. 100–106.
43. Кравченко Л. Українська ономастика: антропоніміка: навчальний посібник. Київ, 2014.
44. Купчинська З.О. Львівська ономастична школа: хрестоматія Львів, 2019.
45. Лучик В. В. Про нові напрями української ономастики. *Studia slovakistika*. 2009. № 10. С. 144–146.
46. Німчук В. В. Українська ономастична термінологія. *Повідомлення української ономастичної комісії*. 1966. № 1. С. 24–43.
47. Подольська Н. В. Проблеми ономастичного словотвіру. *Проблеми мовознавства*. 1988. № 3. С. 40–53.
48. Порпуліт О.О. Ономастичний простір українських чарівних казок (у зіставленні з іншомовними казками): дис. ...канд. філол. наук: 12.03. Одеса, 2000. 190 с.

49. Приймак О.О. Власні назви як твірні основи в українському словотворенні. *Вісник Харківського нац. ун-ту. Праці молодих учених філол. факультету*. 2000. № 473. С. 159–162.
50. Прокопчук І.В. Ономастична лексика в мові українського фольклору про козацтво. *Народні рухи України в історії, мові та літературі: Тези доп. наук.-практ. конф.* 1993. № 15. С. 28–30
51. Романова Т. П. Основні семантичні компоненти гіпоніма та структура гіпонімічного поля. *Номінація в ономастиці*. 1991. № 1. С. 151–157.
52. Руденко Д. І. Ім'я в парадигмі філософії мови. Харків, 1990. 299 с.
53. Руденко Д. І. Філософія імені: в пошуках нових парадигм. Харків, 1993. 104 с.
54. Рядченко Н. Г. Зоонімія як підвид ономастичної лексики. *Актуальні питання ономастики*. 1988. № 5. С. 88–96
55. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. Черкаси, 2017. 890 с.
56. Селіверстова Л. І. Українські антропоніми в когнітивному аспекті в курсі української мови як іноземної. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*. 2011. №6. С. 121–217.
57. Семененко Л.А. Ономастичний простір (дериваційно-корелятивний аспект зміни граматичних функцій). *Записки з ономастики*. 1999. №1. С. 63–70.
58. Скляренко О. М. Семантика кінь в ономастичній сфері. *Записки з ономастики*. 2011. №14. С. 180–194
59. Скляренко О. М., Типологічна ономастика та лексико-семантичні особливості онімного простору. Одеса: Астропринт, 2012;
60. Суперанська А. В. Загальна теорія власної назви. Харків: Наука, 1973. 367 с.
61. Суперанська А. В. Структура власних назв. Фонологія та морфологія. Київ. 2005. 375 с.
62. Суперанська А. В. Експериментальні методи вивчення сприйняття імен.

- Actes du XI Congress International des Sciences Onomastique*. 1975. №1 P. 327–338.
63. Сюсько М. І. Взаємовідношення власних і загальних імен (зооніми і апеллятиви) в українській мові. Ужгород, 1985. 66 с.
64. Сюсько М. І. З народного джерела: карпатоукраїнський зоонімікон у контексті інших слов'янських (і неслов'янських) мов. Ужгород: Гражда, 2011. 272 с.
65. Сюсько М. І. Із народного джерела: карпатоукраїнська зоонімія. *Студії з ономастики та етимології*. 2004. №3 С. 169–179.
66. Сюсько М. І. Питання сучасної української літературної та живорозмовної мови. Ужгород: Гражда, 2014. 522 с.
67. Сюсько М. І. Способи й типи деривації в зоонімії. Ужгород, 1989. 48 с.
68. Сюсько М. І. Статус зооніма в онімічній системі. Київ: УМК ВО, 1988. 87 с.
69. Тараненко О. О. На теми сучасного українського ономастикону: тенденції конотативних нашарувань. *Мовознавство*. 2010. № 1. С. 14–36.
70. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови. Хмельницький: Авіст, 2008. 550 с.
71. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови. Частина II. Функціонування власних назв. Хмельницький: ХНУ, 2009. 394 с.
72. Торчинський М. М. Структура, типологія і функціонування онімної лексики української мови : дис. ... докт. філол. наук: 10.02.01 / Київ, 2010. 502 с.
73. Фаріон І. Д. Когнітивно-креативний аспект антропонімічної лексики. *В просторі філології*. 2002. № 2. С. 188–198.
74. Флорінська С. С. Статус зооніма в ономастичній системі української мови: функційний аспект. Одеса, 2017. С.216–223.
75. Хрустик Н.М. До питання про функціонування прізвищ. *Щорічні записки з українського мовознавства*. 1995. №2. С. 61–64.

76. Чучка П. П. Слов'янське та неслов'янське в зоохімії Закарпаття. *Українська славістична конференція*. 1964. №4. С. 61–63.
77. Цілуйко К.К. Перспективи дальшого розвитку української ономастики. *Повідомлення української ономастичної комісії*. 1967. №3. С. 3–12.
78. Шебештян Я. М. Способи і типи деривації в сфері літературно-художньої зоонімії. *Гуманітарна освіта: досвід і проблеми*. 1999. №1. С. 588–591.
79. Шебештян Я. М. Сучасна українська літературно-художня зоонімія: функції, склад та структура: автореф. дис. ...канд. філол. наук : 10.02.01 Ч., 2008. 20 с.
80. Шебештян Я. М. Українська літературно-художня зоонімія як мовностилістичний засіб творення національного колориту. *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства*. 2000. №2. С. 235–239.
81. Шестакова С. О. До питання про стратифікацію сучасного ономастичного простору. *Типологія та функції мовних одиниць*. 2015. № 1(3). С. 232–240.
82. Шотова-Ніколенко Г. В. Зоонімікон романів Ю. І. Яновського. Одеса: Астропринт, 2005. 116 с.
83. Aleksieieva N. Associative Identification of Proper Names: A Cognitive Approach. *WISDOM*, 2021. №10. P. 194–203.
84. Aleksieieva N. M. Word-building and motivational features of English official hipponyms. *Вісник Львівського університету*. 2019. №71 (1). С. 235–247.
85. Algeo J. On defining proper name. Gainesville: University of Florida Press, 1973. 94 p.
86. Best Horse Names. URL: <https://horses.lovetoknow.com/horse-names/best-horsenames> (дата звернення: 08.08.2023)
87. British Horseracing Authority. URL: <https://www.britishhorseracing.com/> (дата звернення: 08.08.2023)
88. Bogage J. Justify? Solomini? How the Kentucky Derby horses get their names. URL: <https://www.washingtonpost.com/news/early-lead/wp/2018/05/02/justify-solominihow-the-kentucky-derby-horses-get-their-names/> (дата звернення: 08.08.2023)

89. Bruni I. How Does a Racehorse Get Its Name. URL: <https://www.nbcwashington.com/news/sports/Triple-Crown-How-to-Name-Your> (дата звернення: 08.08.2023)
90. Champagne A. 25 Best Racehorse Names of All Time. URL: <https://www.stadiumtalk.com/s/best-racehorsenames> (дата звернення: 08.08.2023)
91. Coates R. Eight issues in The Pragmatic Theory of Properhood. *Acta Linguistica Lithuanica*. 2012. Т. 66. С. 119-140. 167.
92. Coates R. Railway Locomotive Names and Train Names. In: *Oxford handbook of names and naming* / ed. by Carole Hough, Oxford: Oxford University Press, 2016. P. 646-654.
93. Coates R. We are surrounded by onymies: relations among names, name-types, and terminological categories. Paper to the 24th International Congress of Onomastic Sciences. Barcelona. 2014. P. 6-13.
94. Huntington Samuel Phillips. *Who Are We? The Challenges to America's National Identity*. 2004. P. 448
95. Horse names released by Jockey Club. URL: <http://www.horsetalk.co.nz/news/2008/01/006.shtml> (дата звернення: 10.09.2023)
96. Terri A. *Wear Horse's Name Was...: A Dictionary of Famous Horses from History, Literature, Mythology, Television and Movies*. – Metuchen, NJ: Scarecrow Press, 1993. P. 217.
97. The International Council of Onomastic Sciences (ICOS). URL: <https://icosweb.net> (дата звернення: 10.09.2023)
98. The Jockey Club. Online Names Book. URL: <https://www.registry.jockeyclub.com/registry.cfm?page=namesrch&search=> (дата звернення: 10.09.2023)
99. *The Oxford Handbook of Names and Naming* / ed. by C. Hough. Oxford : Oxford Univ. Press, 2016. 771 p.
100. The Science of Naming a Racehorse. URL:

<https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=4634884>

(дата

звернення: 10.09.2023)

101. Wear T. A. Horse's Name Was...: A Dictionary of Famous Horses from History, Literature, Mythology, Television and Movies. Metuchen, New Jersey: Scarecrow Press, 1993. 217 p.

